Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX. Warszawa, 12 lutego 1938 r. Nr 13.

Dziennik niniejszy zawiera scalone przepisy i okólniki dawniejsze wydane do dnia 31 grudnia 1936 r.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A

Dział Finansowy.

DZIAŁ FINANSOWY.

150.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie zmian i uzupełnień, przeprowadzonych w Przepisach dla kas biletowych, bagażowych i towarowych (F. Nr 8) do dnia 31 grudnia 1936 r.

(1) W ostatnim wierszu ustępu 1-go, pkt 3, §-u 3-go F. Nr 8 umieszcza się pomiędzy „O. K. P." a „Kontroli" zamiast „i" przecinek i po słowie „Państwa" skreśla się kropkę, a następnie w końcu powyższego ustępu dodaje się słowa „i Głównej Inspekcji Komunikacji".

(2) Uzupełnienie punkt 1) §-u 11 Instrukcji F. Nr 8 następującym ustępem 2-gim: „Powyższe postanowienia nie dotyczą prywatnych biur podróży, które sporządzają sprawozdania miesięczne".

(3) W § 7 p. 4 aneksu II do Przepisów rachunkowych F. Nr 8 (str. 153) z natychmiastową ważnością skreśla się wyraz „oddzielnych".

(4) Zniesienie statystycznych kart rejestracyjnych w komunikacji miejscowej P. K. P. ze stacjami portowymi Gdyni i Gdańska.

Ustęp ostatni w § 57 Przepisów F. Nr 8 należy skreślić uzupełnienia „w komunikacji bezpośredniej i zagranicznej" ogłoszone w Dz. U. M. K. Nr 9, poz. 68 z 1932 r.

(5) W postanowieniach § 43 C. p. 2 str. 102. Przepisów F. Nr 8 zmienia się kwotę zł „100,00" na zł 1000,00 (tysiąc złotych)".

(6) Na str. 32 w § 19 pkt 1 w wierszu drugim i trzecim skreślić słowa „działu V część II taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej (T O B E)", a w zamian wpisać „Działu trzeciego, rozdziału trzeciego TO II". W wierszu czwartym cyfrę „68" zmienić na „121". Na str. 33 pkt 3 w wierszu trzecim skreślić słowa „W wypadkach opłaty każdorazowej", a w słowie „należności" zmienić początkową literę „n" na „N". W wierszu czwartym i piątym skreślić od słów „działu V'... do słowa „taryfy", a w zamian wpisać „Działu trzeciego, rozdziału trzeciego TO". W wierszu szóstym skreślić po słowie „przeznaczenia" kropkę a wpisać słowa „i wpisuje się je do wykazu nadawczego". Dalszy ciąg tegoż ustępu skreślić w całości — do słów „wykazu Nr . . .". Następne dwa zdania skreślić od słów „Kwit bagażowy" do słów „kwitów bagażowych". W ostatnim zdaniu punktu 3-go wpisać po słowie „wykazów" słowo „nadawczych", skreślić słowa „odpisów kwitów bagażowych" a wpisać słowa „wykazów F. Nr 67". W pkt 5 skreślić wiersz pierwszy i drugi do słowa „kredytu" a po słowie „oddają" w tymże wierszu wpisać słowa „wykazy nadawcze". W § 20 pkt 1 w wierszu drugim zmienić cyfrę „68" na „75". Na str. 34 § 20 pkt 1 w wierszu drugim i trzecim po słowach „wskazanych w" skreślić słowa „dziale V".... do słowa „bagażowej" a w zamian wpisać „tabeli opłat do TO II". W wierszu czwartym skreślić słowa „według klasy" i następne trzy wiersze a w zamian wpisać „z obliczeniem według obowiązującej taryfy towarowej". Na str. 35 w § 21 p. 1 w wierszu trzecim wpisać przed słowem „nadawczymi" cyfrę „1)", a przed „przesyłkowymi" cyfrę „2)", w wierszu czwartym skreślić od słowa „wspólnie" do „wykazie" i wpisać „na oddzielnych wykazach", po liczbie „67" zamieścić kropkę.. Wiersz piąty i szósty skreślić od słów „przyjmując" do słowa „bagażowego". Na końcu tego punktu wpisać „Numery dokumentów 1) wykazów nadawczych i 2) wykazów przesyłkowych wpisuje się do rubr. 3 druku F. Nr 67". Na str. 37 w p. 10 § 22 w wierszu trzecim skreśla się słowa „nadanego bagażu", a w zamian wpisuje się „Nr F. 67". W § 23 w p. 1 w wierszu trzecim po słowie „bagażu" dopisać przecinek oraz słowa „mleka i pieczywa, czasopism, broszur i książek". W p. 2 w wierszu drugim po słowie „bagażu" dopisać przecinek i słowa „mleka i pieczywa, czasopism, broszur i książek".

(7) Wprowadzenie tabeli opłat ulgowych ze zniżką specjalną wspólną dla przejazdów osób wojskowych i pracowników P. K. P.

W przepisach rachunkowych F. Nr 8, § 24 p. 15 w wierszu czwartym po słowie „towarowych" zamieścić kropkę. Dalsze 9 wierszy od słów „lecz na" do słów „oddzielne zestawienia" należy skreślić. W zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji Nr II/2/4706/31 z dnia 12 czerwca 1931 r. ogłoszonym w Dz. U. U. K. Nr 11, poz. 97 w ustępie „D" IV (str. 104) w wierszach drugim i trzecim skreślić słowa „począwszy — 1931" oraz „pobrane i".

Powyższe zarządzenie obowiązuje od miesiąca sprawozdawczego stycznia 1936 r.

(8) Przewozy czasopism.

Przy odprawie koleją czasopism za osobnymi wykazami (TO. II. § 121 — F. Nr 8, § 19) Ministerstwo Komunikacji wprowadza zmiany następujące:

1) kasa bagażowa zatrzymuje czwartą kartę wykazu tj. „kwit bagażu nadawczego" i wydaje go zgłaszającemu się po takie kwity funkcjonariuszowi poczty;

2) przyjęcie przesyłki czasopism kasa bagażowa potwierdza na grzbiecie wykazu nadawczego (karta 1).

Niniejsze zarządzenie obowiązuje od dnia 1 czerwca 1934 r.

(9) Przekazywanie zaliczeń przez pocztę lub P. K. O.

Ministerstwo Komunikacji odwołuje okólnik Nr FD. II. 7/15 z dnia 3.IX. 1934 r. i zarządza w sprawie pobierania i zarachowania opłat, uiszczanych przez odbiorców przesyłek obciążonych zaliczeniami na pokrycie należności za przekazanie kwot zaliczeniowych, co następuje:

1) Opłaty pocztowe i P. K. O., pobierane od odbiorców przesyłek wraz z zaliczeniami, powinny być wpisywane zawsze do listu przewozowego i do zawiadomienia o przybyciu przesyłki na równi z innymi należnościami, przypadającymi do pobrania od odbiorcy przesyłki.

W razie odmowy uiszczenia tych opłat, należy postąpić w myśl postanowień § 24 R. P. T.

2) W wypadkach gdy stacja nie wypłaca zaliczeń bezpośrednio przez pocztę, lecz przesyła dokumenty zaliczeniowe do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, kasjer sporządza na wszystkie pobrane w ciągu dnia opłaty pocztowe i P. K. O. wykaz z wyszczególnieniem danych przekazów zaliczeniowych i łączną kwotę opłat zarachowywa za kwitem wpływów różnych na wykazie tych wpływów. Kwit i specyfikację przesyła się do Biura Finansowego wraz z dokumentami zaliczeniowymi i przekazami pocztowymi lub P. K. O.

Biuro Finansowe Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych po otrzymaniu dokumentów sprawdza prawidłowość pobrania opłat pocztowych i P.K.O i w razie stwierdzenia niedoboru wezwie stację do uzupełnienia opłat. Manipulacja ta wszakże nie może powodować opóźnienia w wypłacie zaliczeń.

Zarządzenie niniejsze należy traktować jako uzupełnienie § 39 rozdział E Przepisów rachunkowych F Nr 8.

(10) W związku ze zmianą napisów na blankietach P.K.O. należy w przepisach F Nr 8 w § 39 E. II. p. 3 w ustępie drugim (str. 87) słowa „dowód wpłaty" zastąpić słowami „potwierdzenie dla wpłacającego".

(11) Przekazywanie zaliczeń przez P.K.O.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości wyciąg z zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 3 września 1934 r. (Dz. U. Min. Poczt i Telegrafów Nr 19, poz. 92), następującej treści:

„Wprowadzenie blankietów nadawczych P.K.O. z pobraną z góry opłatą".

W związku z wprowadzeniem opłat, pobieranych przy wpłatach na konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności — dokonywanych w urzędach i agencjach pocztowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 13 z dnia 19 czerwca 1934 r. i Nr 17 z dnia 27 sierpnia 1934 r.). Pocztowa Kasa Oszczędności wprowadza dodatkowy typ blankietu nadawczego (druk P.K.O Nr 105 Op.) koloru pomarańczowego.

Nie należy pobierać żadnych opłat od wpłat, uskuteczniamych tymi blankietami nadawczymi, ponieważ opłaty te zostały już z góry pobrane przez P.K.O.

Wpłaty na konta czekowe uskuteczniane blankietami nadawczymi z góry opłaconymi, mogą być przyjmowane jedynie do wysokości określonej na blankiecie w lewym rogu. I tak n.p. jeżeli na blankiecie nadawczym w lewym dolnym rogu zaznaczono, że wpłata może być uskuteczniona do wysokości 50,— zł, wpłaty wyższej za pomocą tego blankietu przyjąć nie wolno, nawet za dopłatą.

Na wpłatę ponad 50,— zł może być przedstawiony blankiet opłacony od kwoty wyższej.

Blankietów z opłaconą z góry opłatą jest 8 rodzajów, a to: na sumę do 50 zł, 100 zł, 250 zł, 500 zł, 750 zł, 1000 zł, 5000 zł i ponad 5000 złotych.

Taki sam kolor posiadają również blankiety nadawcze, przeznaczone dla wpłat na własne konta czekowe P.K.O. i na konta pocztowe z nadrukiem w lewym dolnym rogu „Wolne od opłaty".

Ministerstwo Komunikacji zarządza, że przy dołączaniu przez nadawcę blankietu P.K.O. koloru pomarańczowego, nie należy pobierać i zarachowywać opłat za przekazanie kwot zaliczeniowych.

Niniejsze zarządzenie stanowi uzupełnienie pisma Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 września 1934 r. Nr FD. II. 7/18.

(12) W sprawie zmiany terminu przedstawienia sprawozdań miesięcznych Biuru Kontroli Dochodów.

Ministerstwo Komunikacji poleca, począwszy, od sprawozdawczego miesiąca czerwca 1935 r. przyśpieszyć o jeden miesiąc termin zamykania ksiąg Biura Kontroli Dochodów i przedkładania sprawozdań.

W związku z powyższym Ministerstwo Komunikacji podaje następujące wskazówki:

A. Dla Kas manipulacyjnych.

1) Kasy manipulacyjne (osobowe, bagażowe i towarowe, ekspedycje towarowe, sporządzające wykazy przesyłek tow.), winny przesyłać miesięczne sprawozdanie kasowe wraz z załącznikami możliwie już od dnia 1-go miesiąca następującego po miesiącu sprawozdawczym — najpóźniej jednak dnia 3-go tego miesiąca.

2) Dla umożliwienia przyśpieszenia kontroli przewozów przez porównanie wykazów nadania z cedułami przewozowymi na przesyłki nadeszłe zmienia się postanowienia p. 9, § 30 p. 1 i 4 § 34 Przepisów Rachunkowych F. Nr 8 w tym kierunku, że ceduły przewozowe na przesyłki nadeszłe, zarachowane w **komunikacji miejscowej** w miesiącu następującym po miesiącu nadania, rejestruje się na oddzielnych wykazach nadejścia tylko do dnia 12-go miesiąca następującego po miesiącu nadania i jako takie wpisuje się je też do odnośnych rubryk księgi przybycia, — natomiast ceduły przewozowe na przesyłki nadane w miesiącu (cach) poprzednich, a przybyłe w miesiącu późniejszym po dniu 12-tym miesiąca nadejścia, należy i w księdze przybycia i w wykazie nadejścia przesyłek rejestrować wraz z cedułami na przesyłki nadane i nadeszłe w danym miesiącu.

Ceduły na przesyłki nadane w miesiącu poprzedzającym miesiąc nadejścia, a nadeszłe przed dniem 12-tym danego miesiąca, należy wraz z odnośnymi wykazami przesłać Biuru Kontroli Dochodów najpóźniej dnia 13-go miesiąca nadejścia przesyłek. Zestawienie sum z tych wykazów dołącza się do sprawozdania kasowego za dany miesiąc.

Rejestrowanie ceduł na przesyłki nadeszłe w komunikacji zagranicznej pozostaje niezmienione według dotychczas obowiązujących postanowień wyżej cytowanych Przepisów Rachunkowych.

Uwaga: Ciąg dalszy powołanego rozporządzenia dotyczy zmian w Przepisach F. Nr 11.

(13) Przechowywanie zawiadomień o nadejściu przesyłek.

Ministerhtwo Komunikacji wyjaśnia, że pokwitowane zawiadomienia o odbiorze przesyłek stanowią uzupełnienie stacyjnych ksiąg przybyca i wydania, wobec czego należy te dokumenty na równi z wspomnianymi księgami przechowywać przez cztery (4) lata (Przepisy F Nr 8 § 3 p. 6 b).

Wzwiązku z tym należy w powołanym punkcie b) wpisać po słowach „rejestry zaliczeń" słowa „i zawiadomienia o nadejściu przesyłek".

(14) 1) W § 39 D. punkt 3 ustęp trzeci (str. 83) po słowie „płatnym" zamieścić kropkę, dalsze słowa „i jako akt" do słowa „ustawa" skreśla się.

2) w § 39 D. punkt 7 ustęp drugi (str. 85) skreślić zdanie „Pokwitowania z odbioru podlegają opłacie stemplowej".

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia.

1) Nr II/2/9022/30 z dnia 22.X. 1930 r. (ogł. w Dz. Urz. M. K. Nr 26, poz. 205 z 1930 r.).
2) Nr II/2/3526/31 z dnia 8.V. 1931 r. (ogł. w Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 81 z 1931 r.).
3) Nr F. D. II. 7/12 z dnia 15.IV. 1932 r. (ogł. w Dz. Urz. M. K. Nr 12, poz. 89 z 1932 r.).
4) Nr F. D. I. 1/18 z dnia 18.IV. 1933 r. (ogł. w Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 66 z 1933 r.).
5) Nr F. D. III. 94/3 z dnia 23.I. 1935 r. (ogł. w Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 25 z 1935 r.).
6) Nr F. D. III. 94/7 z dnia 10.VII. 1935 r. (ogł. w Dz. Urz. M. K. Nr 26, poz. 137 z 1935 r.).
7) Nr F. D. III. 94/4 z dnia 24.I. 1936 r. (ogł. w Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 33 z 1936 r.).
8) Nr F. D. IV. 37/3 z dnia 24.V. 1934 r.
9) Nr F. D. II. 7/18 z dnia 27.IX. 1934 r.
10) Nr F. D. II. 7/27 z dnia 3.XI. 1934 r.
11) Nr F. D. III. 94/8 z dnia 20.II. 1935 r.
12) Nr F. D. III. 91/6 z dnia 4.IV. 1935 r.
13) Nr F. D. III. 94/20 z dnia 21.V. 1935 r.
14) Nr F. D. III. 94/34 z dnia 28.VIII. 1936 r.

Nr F. D. III. 94/6/37.

151.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie zmian i uzupełnień, przeprowadzonych w Przepisach o rewizji kas (F. Nr 12) do dnia 31 grudnia 1936 r.

(1) W § 1 punkt 3, po ustępie 1, wstawić następujące postanowienia: „Każdorazowa decyzja, czy i kto powinien pośredniczyć przy zdaniu Kasy w wypadkach czasowej zmiany pracownika na stanowisku kasjera, należy do Naczelnika Biura Kontroli Dochodów".

W § 1 punkt 6, § 3, punkt 9, 14, ustępy 1 i 3, w § 5 punkt 3, ustęp 3, punkt 6, 8, w § 10 punkt 1, ustęp 1 i 2, w § 15 punkt 2, ustęp 2, słowa „Kasy Głównej" zmienić na „Kasy Dyrekcyjnej".

W § 2 punkt 1, ustęp 2, w § 10, punkt 2, ustęp 1, 3 i 4, punkt 6, ustęp 2 i 3, w § 15 punkt 2, ustęp 1 i 2, nazwę: „Wydział rachunkowy" zmienić na: „Biuro finansowe".

W § 3 punkt 12, ustęp 2, wiersz 2, słowo „wydanych" zmienić na „przybyłych".

W § 5 dodać na końcu nowy dział D o następującym brzmieniu:

„D. Listy przewozowe na przesyłki nie wydane.

1) Listy przewozowe na przesyłki nie wydane i zarejestrowane w wykazach przesyłek przybyłych, spisuje się na wykazach F Nr 115, przy czym należy zwracać baczną uwagę na to, czy wskazana na listach należność przewozowa odpowiada przynajmniej w przybliżeniu rodzajowi i wadze przesyłki i odległości stacji przeznaczenia od stacji nadania, czy należności przekazane są prawidłowo podsumowane, wreszcie czy kwota zaliczenia, wskazana w liście przewozowym, jest zgodną z kwotą zamieszczoną na przekazie zaliczeniowym.

2) Następnie kontroler powinien sprawdzić, czy wszystkie ceduły, odnoszące się do spisanych listów przewozowych na przesyłki nie wydane, są istotnie zapisane do książki przybycia, oraz czy są zarejestrowane w wykazach przesyłek przybyłych, o ile chodzi o przesyłki przybyłe w miesiącu bieżącym, wreszcie czy poszczególne sumy należności przekazanych według listów przewozowych są zgodne z poszczególnymi pozycjami według księgi prybycia, ewentualnie z sumami należności przekazanych według poszczególnych ceduł.

Ujawnione niezgodności należy natychmiast sprostować, kasjera zaś wezwać do wyjaśnienia i usprawiedliwienia uchybień.

3) Po spisaniu listów przewozowych na przesyłki nie wydane i sprawdzeniu sum w sposób podany w punkcie poprzednim, należy poddać rewizji magazyn (patrz jednak punkt 12 § 3) celem stwierdzenia, czy przesyłki wymienione w spisanych listach przewozowych leżą istotnie na składzie.

Wrazie ujawnienia nieusprawiedliwionego braku przesyłki należy uznać ją za wykupioną, odpowiedni list przewozowy wyłączyć ze spisu i wezwać kasjera do wyjaśnienia i usprawiedliwienia braku.

4) W dalszym ciągu kontroler powinien sprawdzić, czy przesyłki nie wykupione, podlegające opłatom składowego lub postojowego, są zapisane do odpowiednich wykazów, przeznaczonych do rejestracji tych opłat.

W razie ujawnienia, że przesyłki powyższe nie są zapisane do właściwych wykazów, należy je włączyć do nich, kasjera zaś wezwać do wyjaśnienia i usprawiedliwienia stwierdzonego uchybienia.

5) Suma należności z listów przewozowych na przesyłki nie wydane stanowi pozostałość kasową w listach nie wykupionych".

W § 6. Dział A. punkt 6, ustęp 1, wiersz 3, słowo „biletów" zmienić na „zapasów",

punkt 12 po ustępie 2, dodać następujący ustęp nowy:

„Sumy z biletów blankietowych za miesiące ubiegłe danego okresu sprawozdawczego, dodane do sumy z biletów blankietowych za miesiąc bieżący, należy natychmiast po powrocie z rewizji uzgodnić z sumami wykazów przedstawionych Biuru Kontroli Dochodów.

Uzgodnienie powyższe w protokółach, sporządzonych przez kontrolerów mieszkających na odcinkach należy do pracownika, wyznaczonego przez Naczelnika Biura Kontroli Dochodów, do uzgodnienia zasiłków, przelewów i pozostałości kasowych".

W § 6. Dział B, punkt 1, ustęp 1, wiersz 3, skreślić słowa „kwity na mleko" a natomiast wstawić „wszystkie grzbiety wykazów przesyłkowych i listów ekspresowych", puknt 2, wiersz 3, po słowie „wydatków" dodać: „wykaz wydanych przesyłek ekspresowych i wykaz składowego".

W końcu dodać następujące postanowienie: „Podczas sprawdzania wykazu wydanych przesyłek ekspresowych należy zwrócić baczną uwagę na to, czy kwoty zaliczeniowe, wskazane w cedułach ekspresowych, są zarejestrowane na wykazie, oraz sprawdzić na podstawie dołączonych dowodów, czy poszczególne zaliczenia są odesłane w czasie właściwym przez pocztę lub P.K.O. osobom, uprawnionym do ich odebrania, oraz zaprzychodowane na wykazie wpływów różnych".

Punkt 5 wiersz 1, skreślić słowo „niewydany" natomiast wstawić: „i na przesyłki ekspresowe, niewydane".

Wiersz 3 po „bagażu" skreślić przecinek i dodać: „i przesyłek ekspresowych, oraz czy bagaż i przesyłki ekspresowe, podlegające opłacie składowego, są zapisane do wykazu składowego".

W § 6. Dział C. punkt 2, wiersz 2 i 3 po „wykazie" postawić kropkę i skreślić słowo od „celem" do „przewozowych".

Punkt 4 wiersz 2, po „wydatków" wstawić: „wykaz składowego".

W § 6. Dział D. w nagłówku słowo „wydania" zmienić na „pzybycia", punkt 1 ustęp 1 wiersz 2, 3, 4 i 5, po „rewizji" postawić kropkę i skreślić słowo od „i" do „zupełny".

Ustępy 2 i 3 skreślić w całości i przenieść jako ustępy 3 i 4 do punktu 4 niniejszego paragrafu i działu z tą zmianą, że zamiast słów początkowych ustępu 2. „Aby uzyskać pewność" należy wstawić „W razie podejrzeń", zaś między następne słowa „że" i „wszystkie" dodać „nie".

punkt 2. ustęp 1. wiersz 2. skreślić słowa: „co do ilości sztuk" i „należy".

wiersz 3. skreślić słowo „wszystkie".

wiersz 4. po „itd." wstawić „każdej poszczególnej sztuki".

punkt 3. ustęp 1. wiersz 1. słowo „wydanych" zmienić na „przybyłych".

punkt 4. ustęp 2. wiersz 2. słowo „wydania" zmienić na „przybycia".

punkt 5. wiersz 2. po słowie „wydatków" dodać: „wykaz składowego".

W § 6. po dziale D. dodać nowy dział E. o następującej treści:

„E. Rewizja wykazów Ajencji Celnej".

1) po spisaniu gotowizny i dowodów kasowych Kontroler spisuje na wykazie F Nr 115 na podstawie dowodów przewozowych lub primanot wszystkie przesyłki zalegające w magazynach i w składach kolejowo-celnych, wykazując równocześnie wydatki poczynione przez Ajencję Celną na rachunek poszczególnych przesyłek, niezarachowane jeszcze na odpowiednich wykazach lub rachunkach. Pozycje odnoszące się do dowodów przewozowych, złożonych w Urzędzie celnym, należy sprawdzić w tym Urzędzie. Sporządzony wykaz służy za podstawę do dokonania rewizji magazynów i składów. O zamierzonej rewizji należy zawiadomić Urząd Celny.

2) W czasie rewizji magazynów i składów należy nie tylko sprawdzić, czy przesyłki zalegają w całości, lecz nadto porównać z dowodami przewozowymi cechy, znamiona, rodzaj opakowania itd każdej poszczególnej sztuki danej przesyłki.

Gdy chodzi o przesyłkę obciążoną należnościami przewozowymi lub zaliczeniami w wysokości ponad 500 zł wykupioną przez Ajencję Celną z funduszów własnych, należy zwrócić uwagę w tym kierunku, czy wartość danej przesyłki zabezpiecza wydatki, poczynione przez Ajencję Celną. Uchybienia należy podawać do wiadomości Wydziału Handlowo - Taryfowego.

W wypadkach nieusprawiedliwionego braku przesyłki należy sprawę wyjaśnić, a w razie potrzeby odwołać się do pomocy władz celnych i policyjnych.

Kontroler powinien badać przyczyny zbyt długiego zalegania przesyłek w magazynach i składach kolejowo-celnych i podawać je Wydziałowi Handlowo-Taryfowemu do wiadomości z prośbą o poczynienie odpowiednich zarządzeń zapobiegawczych.

3) Wydatki Ajencji Celnej, odnotowane na wykazie F Nr 115 należy krytycznie rozpatrzyć. W tym celu kontroler powinien:

a) Kwoty wydane w gotowiźnie na opłaty pocztowe i telegraficzne sprawdzić na podstawie zaświadczeń pocztowych, odbitek sporządzonych pism lub książki korespondencyjnej.

b) wydatki na zużyte materiały sprawdzić na podstawie kwitów, kontrolki podjętych próbek itd.,

c) wydatki na znaczki statystyczne sprawdzić na podstawie zgłoszeń, zalegających jeszcze w Ajencji Celnej i w Urzędzie celnym, spisując przy tej sposobności celem wdrożenia dochodzeń te stacje nadania, które zaniedbały skontrolowania znaczków na zgłoszeniach wywozowych.

4) Następnie należy poddać rewizji poszczególne wykazy „przywóz, wywóz i tranzyt"

na podstawie primanot i rachunków za roboty fizyczne, rozpatrując krytycznie każdy wydatek, podsumować wszystkie rubryki i ustalić ogólne sumy do pobrania i ogólne sumy zlikwidowane.

Na podstawie sprawdzonych i podsumowanych wykazów należy poddać rewizji zestawienia i ogólne zestawienia wykazów.

5) W szczególności kontroler powinien:

a) poszczególne kwoty zobowiązań na należności, odroczone przez Urząd celny, porównać z miesięcznym wykazem odroczonego cła. Sumę odroczonego cła według wykazu należy uzgodnić z sumą odroczonego cła według ogólnego zestawienia wykazów „przywóz, wywóz i tranzyt",

b) sumy rachunków przekazowych po stronie przychodu i rozchodu według ogólnego zestawienia wykazów „przywóz, wywóz i tranzyt" uzgodnić z sumami przekazów według księgi kasowej danej kasy towarowej i na dowód uzgodnienia położyć pod sumami przekazów swój podpis i datę dokonanego uzgodnienia,

c) sumy otrzymanych zasiłków i dokonanych przelewów uzgodnić z kasą stacyjną i uzgodnienie w dzienniku kasowym tej kasy i w wykazie przelewów kas manipulacyjnych stwierdzić własnoręcznym podpisem i datą dokonanie uzgodnienia.

Różnicę należy natychmiast sprostować na podstawie specyfikacji przelewów i pokwitowań,

d) poszczególne pozycje rachunków bieżących sprawdzić na podstawie dołączonych do nich dowodów, rachunków, odcinków przekazów pocztowych, blankietów P.K.O. itp., ogólną zaś sumę rachunków uzgodnić z ich sumą według ogólnego zestawienia wykazów „przywóz, wywóz i tranzyt",

e) sprawdzone sumy wykazów kosztów przekazanych do pobrania na stacji przeznaczenia przesyłek zebrać według komunikacyj i okręgów dyrekcyjnych (kontrolnych) na zestawieniu F Nr 144, ogólną zaś sumę tych kosztów uzgodnić z sumami wskazanymi w ogólnym zestawieniu wykazów „przywóz, wywóz i tranzyt".

6) W dalszym ciągu należy poddać rewizji wykaz różnych wpływów i wydatków, wykaz składowego i postojowego, wykaz sum przechodnich, wykaz zmiany walut i wykazy należności kredytowanych, podkreślając każdą pozycję uznaną na podstawie przedstawionych i krytycznie rozpatrzonych dowodów.

Wykazy sprawdzone należy podsumować, podpisać i zaopatrzyć w datę rozpoczęcia rewizji.

7) Ponieważ kasjer przed rozpoczęciem rewizji mógł pobrać lub wypłacić pewne kwoty, które dopiero z końcem dnia rejestruje się sumarycznie, oraz ponieważ może się zdarzyć, że kasjer nie pobrał jeszcze lub jeszcze nie wypłacił kwot już zarejestrowanych na wykazach, Kontroler powinien pozycje tego rodzaju spisać na formularzu F Nr 141 i wykazać je w protokóle rewizyjnym jako wpływ lub jako wydatek Kasy, zależnie od tego, jak kwoty powyższe w danej chwili wpływają na wyniki rewizji.

8) Sumy sprawdzonych wpływów i wydatków należy uzgodnić z księgą kasową i przenieść do odpowiednich rubryk protokółu rewizyjnego.

W § 9. punkt 2. ustęp 3, wiersz 2 i 3 skreślić słowa od „wstawić" do „danej Kasy" natomiast wstawić następujące brzmienie „zaprzychodować na wykazie wpływów różnych na podstawie kwitu wpływów różnych".

(2) Wobec powstałych wątpliwości, jak należy postępować w wypadkach turnusowego zwolnienia zawiadowcy stacji, prowadzącego kasę, od służby ruchu, lub jego powołania na kilka godzin do siedziby Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych lub Oddziału dla udzielenia mu wskazówek lub pouczeń, powołania do sądu itp. Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia jak następuje:

Turnusowe zwolnienie zawiadowcy stacji, spełniającego służbę ruchu i prowadzącego przy tym kasę, od czynności dyżurnego ruchu, nie zwalnia go równocześnie od czynności kasowych. Zawiadowca wolny turnusowo od służby ruchu, zamierzający na pewien czas opuścić swój posterunek, może to uczynić tylko na podstawie uzyskanego w tym celu specjalnego urlopu, oraz po zdaniu kasy swemu zastępcy lub pomocnikowi przy interwencji kontrolera dochodów lub też bez takiej interwencji, odpowiednio do zarządzenia, wydanego w tym przedmiocie przez Biuro Kontroli Dochodów, które **musi** być z urzędu powiadomione w każdym wypadku i w odpowiednim czasie o terminie rozpoczęcia urlopu, udzielonego zawiadowcy stacji, prowadzącego kasę. Obowiązek powyższy wynika niewątpliwie z treści punktu 3 § 1. Przepisów o rewizji kas, uzupełnionego następnie ustępem trzecim o następującej treści: „Każdorazowa decyzja, czy i kto powinien pośredniczyć przy zdaniu kasy w wypadkach **czasowej** zmiany pracownika na stanowisku kasjera, należy do Naczelnika Biuro Kontroli Dochodów".

Zawiadowców stacji, spełniających czynności kasowe, wolno bez obowiązku zdania kasy powoływać chociażby na czas minimalnie krótki, tylko do siedziby Oddziału i tylko w wypadkach nieodzownej **konieczności,** gdy w inny sposób i innymi środkami nie można uzyskać zamierzonego celu. Przyjazd zawiadowcy do siedziby Oddziału powinien być w wypadkach powyższych tak uregulowany, by jego pobyt w siedzibie Oddziału trwał minimalnie krótko i jego powrót mógł nastąpić jak najszybciej. O każdym wypadku zamierzonego powołania zawiadowców, o których mowa, połączonego ze zmianą miejscowości, należy odpowiednio zawiadomić Biuro Kontroli Dochodów, w tym celu, by uniknąć zamieszania w planowych rewizjach kas, wywołanego zawsze wówczas, gdy

kontroler dochodów, mający planowo dokonać rewizji danej kasy nie zastaje na miejscu kasjera, ponieważ Oddział właśnie w tym dniu powołał go do swej siedziby. Biuro Kontroli Dochodów **musi** więc mieć możność i sposobność dokonania odpowiednich zmian w programach, będących aktem ściśle poufnym, przechowywanych osobiście przez Naczelnika Biura Kontroli Dochodów i komunikowanych, w myśl postanowienia Regulaminu dla Biur Kontroli Dochodów, zawartego w punkcie 13 § 6 wyłącznie tylko kontrolerom dochodów.

Komunikowanie tych programów osobom z poza grona kontrolerów, a więc również Naczelnikom Wydziałów (Biur), czy też Oddziałów jest surowo wzbronione.

Zawiadowca stacji, spełniający czynności kasowe, zmuszony udać się na wezwanie do siedziby Oddziału, do sądu itp. powinien swemu pomocnikowi zdać na podstawie wykazów, czy też spisów, odpowiednie agendy kasowe, by odprawa osób, bagażu i przesyłek ekspresowych oraz odprawa towarów i wydanie przesyłek przybyłych nie doznały przerwy w czasie jego nieobecności.

(3) W obowiązujących od dnia 1 maja 1928 r. Przepisach o rewizji kas wprowadza się z ważnością od 1 grudnia 1931 r. następujące zmiany i uzupełnienia:

§ 1. punkt 1 wiersz 3, punkt 2 ustęp 1 wiersz 7, § 3. napis punkt 12 ustęp 2 wiersz przedostatni, § 6 A. punkt 2 ustęp 1 wiersz 1, punkt 8 ustęp 2 wiersz 1, punkt 13 ustęp 3 wiersz 2, § 9, punkt 1 ustęp 3 wiersz 2, § 10, punkt 2 ustęp 5 wiersz 2, punkt 6 ustęp 1 wiersz 4 § 15, punkt 1 wiersz 3 — słowa „wydziałowi, wydziałowego, wydziałowych, wydziałowy, kas kasowy" zmienić na „dochodów". — § 1 punkt 2 ustęp 1 wiersz 1 i 7, punkt 7 wiersz 2 § 3 punkt 12 ustęp 5, § 4 punkt 1 ustęp 1 wiersz ostatni, punkt 3 wiersz 3, § 10, punkt 2 ustęp 5 wiersz 2, — po słowach „Dyrekcja, Dyrekcji, Dyrekcja, Dyrekcję" dodać „O.K.P.".

§ 1. punkt 3 ustęp 1 — w wierszu 1 po słowach „z wyjątkiem" dodać „rewizyj", w wierszu 2 słowo „stanowisko" zmienić na „stanowiska".

§ 1, punkt 4 — dodać ustęp 2 o następującej treści:

„Na stacjach, w których zależność między ekspedycją a kasami jest uregulowana za pomocą rejestrów (§ 41, Przepisów F. N.8) należy przynajmniej raz w roku poddać równoczesnej rewizji ekspedycję i wszystkie kasy z nią połączone".

Raz w roku należy także równocześnie dokonać rewizji Kasy stacyjnej i wszystkich pozostających z nią w stosunkach Kas manipulacyjnych.

§ 2. napis, punkt 4 ustęp 1, § 3, punkt 3 ustęp 3 — zamiast słów „Prezesów Dyrekcji, Prezesi Dyrekcji, Prezesa Dyrekcji" wstawić „Dyrektorów Kolei Państwowych, Dyrektorzy Kolei Państwowych, Dyrektora Kolei Państwowych".

§ 1. punkt 6 wiersz 4, § 3. punkt 9 wiersz 4 i 5 — słowo „zbiorowej" zamienić na „zbiorczej".

§ 3. punkt 12 ustęp 2 wiersz 6 i 7, ustęp 3 wiersz 2, ustęp 4 wiersz 1 ustęp 6 wiersz 2 — słowa „Eksploatacyjnego, Eksploatacyjny" zmienić na „Handlowo-Taryfowego, Handlowo-Taryfowy".

§ 3. punkt 14 ustęp 3 wiersz przedostatni — słowo „art." zmienić na „§".

§ 5 A. punkt 2 ustęp 2, wiersz 2 — słowo „przedstwioną" zmienić na „przedstawioną".

§ 5 A. Punkt 4 wiersz 3 zamiast „Banku Polskiego" wstawić „Państwowych Zakładów Graficznych lub do Mennicy Państwowej w Warszawie, zależnie od rodzaju falsyfikatu", wiersz 4 — zamiast „Bank" wstawić „powyższe instytucje .

§ 5 A punkt 9 wiersz 3 — słowo „złączyć" zastąpić słowem „włączyć".

§ 6 B. punkt 2 ustęp 2 wiersz przedostatni słowo „oraz" zastąpić słowem „lub".

§ 6 C. po punkcie 3 wstawić nowy punkt 4 o następującym brzmieniu:

4) „W kasie nadania, której ekspedycja towarowa przekazuje poszczególne pozycje frankatur i zaliczek w gotowiźnie za pomocą rejestrów F Nr 118, rewizja, wskazana w poprzednich punktach 1, 2 i 3 niniejszego działu, ogranicza się do porównania sum z rubryk 13 i 29 księgi kasowej, zawierających dzienne wyniki z rejestrów, z zebraniem rejestrów, prowadzonym przez kasjera, oraz z zebraniem rejestrów i sumami odpowiednich rubryk księgi kasowej ekspedytora.

Na dowód sprawdzenia kontroler powinien podsumować odpowiednie rubryki zebrania i księgi kasowej ekspedytora i potwierdzić na zebraniu i w księdze kasowej obok sum, fakt uzgodnienia własnoręcznym podpisem i datę dokonanego sprawdzenia".

§ 6 C. punkty 4 do 8 otrzymują numerację 5 — 9.

§ 6 C. punkt 5 (nowy) wiersz 4 — zamiast słów „wykazy przesyłek przekartowanych" wstawić słowa: „rachunki przekazowe (przesyłki przekratkowane)". W końcu tegoż punktu dodać ustęp 2 o następującej treści:

„Sumę rachunków przekazowych należy uzgodnić z sumą rachunków przekazowych kasy przybycia. W tym celu kontroler powinien podsumować odpowiednią rubrykę księgi kasowej kasy przybycia i fakt uzgodnienia potwierdzić w tej książce swoim podpisem i datą".

§ 6 C punkt 8 (nowy) ustęp 1 wiersz 2 — po słowie „nadania" dodać następujące słowa: „sumy należności przekazanych kasie nadania i przekazanych przez kasę nadania kasom wydania lub ekspedycji towarowej za pomocą rachunków przekazowych należy uzgodnić z książkami kasowymi tych kas lub ekspedycji".

Wiersz 4 — po słowie „kasy" dodać „wydania ekspedycji i kasy", wiersz ostatni — słowa „tej książce" zastąpić słowami „tych książkach", ustęp 2 wiersz 1 — między słowa „podstawie" a „specyfikacji" wstawić, „rachunków przekazowych i".

§ 6 D po punkcie 4 dodać nowy punkt o następującej treści:

5) „W kasie wydania, której ekspedycja towarowa przekazuje poszczególne listy przewozowe i dowody za pomocą rejestrów F Nr 122, kontroler zamiast czynności, wskazanych w poprzednich punktach 3 i 4, porównywa sumę z rubryki 14 księgi kasowej z zebraniem rejestrów, prowadzonym przez kasjera oraz z zebraniem rejestrów i z księgą kasową ekspedytora.

Na dowód dokonanego sprawdzenia kontroler powinien obok danej sumy zebrania rejestrów i książki kasowej ekspedytora podpisać się własnoręcznie i zamieścić datę uzgodnienia".

§ 6 D. punkty 5 do 7 otrzymują numerację 6 do 8.

§ 6 D. punkt 6 (nowy) wiersz 2 i 3 zamiast słów „wykaz przekartkowanych przesyłek" wstawić „rachunki przekazowe (przesyłki przekartkowane)" W końcu tegoż punktu dodać ustęp 3 następującej treści:

„Sumę rachunków przekazowych należy uzgodnić z sumą rachunków, wykazywaną przez kasę nadania. W tym celu kontroler powinien podsumować rachunek przekazowy i odpowiednią rubrykę księgi kasowej nadania i fakt uzgodnienia potwierdzić na rachunku i w książce kasowej swoim podpisem i datą".

§ 6 D. punkt 7 (nowy) ustęp 1 wiersz 2 — po słowie „kasowej" dodać następujące słowa: „sumy należności przekazanych kasie wydania i przekazanych przez kasę wydania innym kasom lub ekspedycjom za pomocą rachunków przekazowych należy uzgodnić z księgami tych kas lub ekspedycyj".

W wierszu 3 tegoż ustępu zamiast słów „księgi kasowej" umieścić „ksiąg kasowych" odpowiednich kas i ekspedycji i księgi kasowej".

Wiersz 4 — zamiast słów „tej książce" wstawić słowa „tych książkach".

Ustęp 2 wiersz 1 — między słowa „podstawie" a „specyfikacji" wstawić „rachunków przekazowych i".

§ 6 E. Punkt 5e wiersz 2 — słowo „poprania" zamienić na „pobrania".

§ 6 Po dziale E dodać nowy dział F o następującej treści:

„F. Rewizja wykazów nadania i przybycia ekspedycji towarowej, posługującej się w stosunku do kas rejestrami".

1) Kontroler sprawdza i spisuje wykazy przesyłek nadanych i przybyłych w sposób wskazany w punktach 1 i 2 działu C i w punktach 3 i 4 działu D niniejszego paragrafu, po czym uzgadnia poszczególne sumy według zebrań rejestrów i rachunków przekazowych z zebraniami rejestrów, rachunkami przekazowymi i książkami kasowymi poszczególnych kas nadania i wydania.

Na dowód uzgodnienia kontroler powinien we wszystkich zebraniach rejestrów, rachunkach przekazowych i w książkach kasowych podsumować odpowiednie rubryki i obok danych sum podpisać się i postawić datę dokonanego uzgodnienia.

2) W dalszym ciągu należy sprawdzić poszczególne rubryki książki kasowej ekspedytora na podstawie wpływów i wydatków według wykazów nadania i przybycia, zebrań rejestrów i rachunków przekazowych.

Księga Kasowa powinna się zawsze bilansować.

3) Wszystkie uzgodnione sumy przenosi się do odpowiednich rubryk protokółu rewizyjnego f. Nr 142".

§ 9 punkt 3 ustęp 1 w końcu kropkę zmienić na przecinek i dodać „i dokonanie uzgodnienia na protokóle stwierdzić swoim podpisem i datą".

§ 10 punkt 1, ustęp 1, wiersz 2,. słowa „kwitów zwrotnych" zastąpić słowami „czwartych części zgłoszeń o udzielenie zaliczki przyklejonych do odpisów wykazów gotowizny przelanej do Kasy dyrekcyjnej".

Ustęp 2 wiersz 3 słowa „nie odesłane jeszcze do Kasy dyrekcyjnej", zastąpić słowami „i Banku Polskiego".

Ustęp 3 wiersz 4 skreślić słowa „lub na podstawie zaświadczenia pocztowego".

Ustęp 4 wiersz 3 i 4 skreślić słowa „lub numer zaświadczenia pocztowego, za którym uskuteczniono przelew".

§ 10 punkt 2 ustęp 1 wiersz 4 po słowie „dotacji" dodać: „a w szczególności porównać daty otrzymania dotacyj i wysłania przelewów, wskazane w protokóle zgodnie z Księgą Kasową danej Kasy stacyjnej, z datami Biura Finansowego", po słowie „oraz" dodać „sprawdzić".

Ustęp 2 wiersz 1 po słowie „sprostować" dodać „i uzupełnić".

§ 10 punkt 2 ustęp 4 wiersz 2 — słowa „podpsiem" zamienić na „podpisem".

§ 11 punkt 2 ustęp 2 wiersz 1 — słowo „przeprowadzenie" zamienić na „prowadzenie", wiersz 5 — zamiast słowa „tymczasowa" wstawić „tymczasowo".

§ 13 ustęp 2 wiersz 2 słowa „Księgi Kasowej" zmienić na „wykazu wpływów różnych".

(4) Ministerstwo Komunikacji wprowadza z natychmiastową ważnością następujące zmiany i uzupełnienia:

Na str. 3 — § 1 p. 2 dodaje się po ustępie pierwszym nowy ustęp o treści: „Naczelnicy Biur Kontroli Dochodów mogą po wzajemnym porozumieniu się między sobą powołać obcych kontrolerów dochodów dla dokonania rewizji lub udzielenia pomocy przy rewizji ściśle oznaczonych miejsc służbowych. Korzystanie z po-

mocy obcych kontrolerów dochodów dopuszczalne jest tylko przy rewizjach największych kas"

Na str. 6 — § 3 p. 12 ustęp trzeci w wierszu drugim po słowie „należy" skreśla się słowo „zatem". Po tym ustępie dodaje się ustęp nowy o treści: „delegaci Wydziału Handlowo-Taryfowego stwierdzają w protokóle rewizyjnym Nr F 142 fakt dokonania równoczesnej rewizji magazynów itp. miejsc składowych. Wykazy przesyłek zalegających sporządzone przez delegatów Wydziału Handlowo - Taryfowego (patrz § 6 D p. 2), należy porównać z listami przewozowymi oraz z wykazami przesyłek niewykupionych Nr F 115 i rezultat zanotować w protokóle rewizyjnym".

W dotychczasowym ustępie czwartym tegoż punktu, po ostatnim słowie „magazynów" skreśla się kropkę i dodaje się „i zgłosić to bezzwłocznie oddzielnym pismem Naczelnikowi Biura Kontroli Dochodów.

Naczelnik Biura Kontroli Dochodów zarządzi w jak najkrótszym czasie a) nową rewizję danej jednostki oraz b) rewizję uzupełniającą niekompletną rewizję.

Jeżeli niekompletna rewizja spowodowana była nieobecnością delegatów Wydziału Handlowo - Taryfowego, wówczas Naczelnik Biura Kontroli Dochodów, niezależnie od zarządzenia nowej rewizji, zgłasza o tym Dyrektorowi Kolei Państwowych, który zarządzi wdrożenie dochodzeń służbowych".

Na str 10 § 5 — Do p. 1 (Dodatek 1) w wierszu drugim po słowie „N. F. 115" dodaje się „wypełniając dokładnie poszczególne rubryki tego wykazu". W punkcie 4 ustępie drugim, w wierszu drugim, tegoż działu, po słowach „do nich" skreśla się słowa od „kasjera" do „stwierdzonego uchybienia", i wpisuje się „a przeciw winnemu kasjerowi wdrożyć dochodzenie służbowe".

Na str. 15 § 6 — Do p. 2 w wierszu pierwszym po stronie „magazynu" dodaje się „przez kontrolera dochodów". W tymże punkcie po ustępie pierwszym dodaje się nowy ustęp tej treści: „Delegaci Wydziału Handlowo - Taryfowego, którzy dokonują rewizji magazynów itp. miejsc składowych spisują zalegające przesyłki w myśl zasad wskazanych w § 12 p. 2 ustęp pierwszy i drugi Przepisów Nr H 5".

Na str. 22 w § 15 po p. 5) dodaje się nowy punkt 6) Niedokładne i niezgodne z przepisami sprawdzanie protokółów rewizyjnych i ich załączników oraz zatajenie ujawnionych nieprawidłowości lub nadużyć powinno być przedmiotem dochodzenia służbowego.

(5) Termin nadsyłania sprawozdań rocznych z dokonanych rewizyj kas ustala się na dzień 1 maja każdego roku.

Poprawka w § 17 p. 1 Przepisów o rewizji kas F. Nr 12.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr II/8189/6/29 z dnia 13.X.1929 r. i Nr II/9730/29 z dnia 2.XII.1929 r. (ogł. w Dz. U. M. K. Nr 27, poz. 216 z 1929 r.).

2) Nr II/2/4976/31 z dnia 8.VII.1931 r. (ogł. w Dz. U. M. K. Nr 14. poz. 115 z 1931 r.).

3) Nr F.D.II.9/1 z dnia 9.X.1931 r. (ogł. w Dz. U. M. K. Nr 21. poz. 163 z 1931 r.).

4) Nr F.D.III.94/19 z dnia 30.VI.1936 r. (ogł. w Dz. U. M. K. Nr 38, poz. 191 z 1936 r.).

5) Nr F.D.II.7/27 z dnia 19.VIII.1933 r.

Nr F.D.III.94/6/37.

152.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie zaliczeń kolejowych.

(1) Opóźnienia w wypłacie zaliczeń.

Z zażaleń napływających do Ministerstwa Komunikacji wynika, że stacje lekceważą sobie sprawę szybkiego zwrotu potwierdzonych przekazów zaliczeniowych stacjom nadania oraz szybkiej wypłaty zaliczeń nadawcom przesyłek.

Opóźnienia takie narażają klientów kolei na straty i trudności w wywiązywaniu się ze swych zobowiązań z powodu nieotrzymywania w porę należnej im gotówki, to też klienci zniecierpliwieni daremnym wyczekiwaniem wnoszą zażalenia do Ministerstwa Komunikacji, niejednokrotnie na ręce Pana Ministra Komunikacji.

Ponieważ takie uchybienia podkopują dobrą opinię Zarządu Kolejowego wobec publiczności i mogą powodować straty, gdyż w myśl § 19 p. 3 Taryfy Towarowej Cz. I. A. obow. od dnia 1 grudnia 1931 r. kolej płaci odsetki za zwłokę na wypadek spóźnionej wypłaty zaliczeń, poleca się Dyrekcjom czuwać nad tym, aby zwrot przekazów zaliczeniowych oraz wypłata zaliczeń odbywała się jak najśpieszniej.

W szczególności należy czuwać nad tym, by stacje pokwitowane przekazy zaliczeniowe zwracały w myśl § 39 B. p. 2 Przepisów F Nr 8 w dniu wykupienia przesyłek lub najpóźniej dnia następnego w **kopertach**, oznaczonych w sposób wskazany w powyższych przepisach, by zapobiec częstemu zagubieniu dowodów w drodze.

Stacje nadania powinny natychmiast po otrzymaniu pokwitowanego przekazu zaliczeniowego wzywać nadawcę do podjęcia kwoty zaliczenia. W razie nieotrzymania z powrotem w ciągu 10-ciu dni od daty nadania przesyłki przekazu zaliczeniowego należy bez zwłoki stację docelową ponaglić. Jeżeli mimo ponaglenia przekaz nie wróci do trzech tygodni, stacja nadania powinna donieść o tym Biuru Kontroli Dochodów.

Pracowników winnych nieusprawiedliwionej zwłoki w wypłacie zaliczeń należy pociągnąć bezwzględnie do odpowiedzialności administracyjnej.

(2) Wydanie przesyłki bez pobrania zaliczenia.

Postanowienie § 19 p. 5 R.P.T. stwarza dla kolei obowiązek wynagrodzenia szkody, którą poniósł nadawca w wypadku wydania przesyłki obciążonej zaliczeniem bez pobrania kwoty zaliczeniowej od odbiorcy. Zauważa się przy tym, że:

1) podstawą do roszczenia o odszkodowanie jest fakt wydania przesyłki bez pobrania zaliczenia lub za pobraniem zaliczenia w kwocie niższej, niż pobrać należało;

2) obowiązek udowodnienia szkody w ogóle ciąży na nadawcy;

3) ewent. szkoda może wynosić mniej, niż kwota zaliczeniowa, co winna udowodnić kolej;

4) prawo regresu do odbiorcy służy kolei tylko wówczas, gdy nadawca poniósł szkodę, którą kolej mu wynagrodziła.

Z powyższego wynika, że kolej celem uchronienia się od strat — powinna oddalać reklemacje nadawców, z tego tytułu, odczekać ewentualnego pozwu przed sąd i przeprowadzić wówczas przypozwanie odbiorcy dla zrealizowania swego prawa regresu.

W przeciwnym bowiem razie kolej po wypłaceniu odszkodowania nadawcy znajdzie się w procesie z odbiorcą w niekorzystnej sytuacji, mając obowiązek udowodnić powstanie szkody dla nadawcy, co w praktyce będzie prawie niewykonalne.

(3) wypłacanie zaliczeń.

Wobec zdarzających się wypadków wstrzymania wypłaty zaliczenia na skutek interwencji Policji Państwowej, z powodu podejrzewanego oszustwa na szkodę jednej ze stron, zainteresowanych w danym zaliczeniu, Ministerstwo Komunikacji — w związku z brzmieniem § 48.II. Przepisów Nr H. 2 — wyjaśnia, że władzami, upoważnionymi do zajęcia, wzięcia w sekwestr lub do wydawania zakazu wypłaty zaliczeń, są wyłącznie władze sądowe i skarbowe, działające na mocy ustawowego upoważnienia.

Ponadto w wypadkach niecierpiących zwłoki również prokurator może żądać wstrzymania wypłaty zaliczenia nie dłużej jednak niż na trzy dni; gdy zatem po upływie trzech dni zakaz wypłaty nie będzie potwierdzony przez sąd, traci on ważność i zaliczenie powinno być bez zwłoki wypłacone.

Zarządzenia innych władz, jak również Policji Państwowej, nie są dla kolei miarodajne, chyba, że organ policyjny występuje z ramienia i wykonywa polecenia wymienionych wyżej władz uprawnionych.

(4) Przekazywanie zaliczeń pocztą lub przez P.K.O.

Ministerstwo Komunikacji podaje poniżej do wiadomości odpis zarządzenia Komisji Dewizowej Nr 835 z dnia 8 maja 1936 r. w sprawie przekazywania przez stacje polskie osobom zamieszkałym na obszarze W. M. Gdańska zaliczeń, dotyczących przesyłek ekspresowych i towarowych wysyłanych ze stacyj położonych na obszarze W. M. Gdańska do stacyj położonych w Polsce.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Toruniu zwróci specjalną uwagę stacjom położonym na obszarze W. M. Gdańska na postanowienia § 61 p. 1. R.P.O. oraz § 19 p. 1 R.P.T., według których obciążania przesyłek z zaliczeniami jest dopuszczalne tylko do wysokości wartości przesyłki.

„Komisja Dewizowa upoważnia polskie urzędy stacyjne do uskuteczniania za pośrednictwem urzędów pocztowych lub Oddziałów P.K.O. przekazów na rzecz nadawcy lub osoby trzeciej, zamieszkałej na obszarze W. M. Gdańska, kwot, zaliczonych do pobrania kolejowego przy odbiorze przesyłek ekspresowych i towarowych, wysłanych koleją do Polski ze stacyj, położonych na obszarze W. M. Gdanska.

Zezwolenie to ma charakter prowizoryczny i ważne jest do odwołania.

Odpisy niniejszego listu przesłane zostają równocześnie Ministerstwu Poczt i Telegrafów oraz Dyrekcji Pocztowej Kasy Oszczędności do wiadomości.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr II/1078/6/29 z dnia 8.II.1929 r.
2) Nr II/2/3633/31 z dnia 19.V.1931 r.
3) Nr F.D.III.24/47 z dnia 15.VIII.1932 r.
4) Nr F.D.II.55/8 z dnia 16.V.1936 r.

Nr F.D.III.94/6/37.

153.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie niedoborów i nadwyżek licytacyjnych.

(1) W sprawie niepokrytych kosztów zawiadomienia nadawców o nieodebraniu przesyłek Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z p. 1 § 24 R.P.T. stacja przeznaczenia zawiadamia nadawcę na jego koszt za pośrednictwem stacji nadania o nieodebraniu przesyłki.

W wypadku niepokrycia kosztów zawiadomienia przez nadawcę, stacja nadania przeprowadza je przez wykaz różnych wydatków, zawiadamiając o tym równocześnie stację przeznaczenia.

Stacja przeznaczenia (sprzedaży) przesyłki w takim razie (p. 8 § 24 R.P.T.) koszt zawiadomienia włącza do innych wydatków, jeżeli uzyskana ze sprzedaży kwota pokrywa wszystkie należności kolei względnie wykazuje nadwyżkę na dobro nadawcy, lub nie włącza tego kosztu do rozrachunku, jako wyrównanego już przez stację nadania, gdy kwota ze sprzedaży nie daje zupełnego pokrycia należności i w wyniku powstaje niedobór, regulowany w myśl postanowień p. 3 § 47 Przepisów Rachunkowych F. Nr 8.

(2) Wypłacanie nadwyżek licytacyjnych.

Ministerstwo Komunikacji odwołuje okólnik Nr II/2/2795/31 z dnia 13.IV.1931 r. i upoważnia Dyrekcję do bezpośredniego załatwienia spraw, związanych z wypłatą nadwyżek licytacyjnych w wypadkach zagubienia lub zniszczenia wymaganych dowodów przez uprawnionych.

Przy załatwianiu tych spraw należy w każdym wypadku rozpatrzyć, czy brak dowodu jest jedyną przeszkodą do wypłacenia nadwyżki i czy nie ma innych przeszkód; zaś w wypadkach uwzględnienia roszczeń należy każdorazowo żądać od zainteresowanych złożenia deklaracji, zabezpieczającej w dostatecznej mierze interesy kolei.

W wypadkach wątpliwych należy reklamacje oddalać ewentualnie — w razie istnienia szczególnych okoliczności — przedkładać Ministerstwu Komunikacji z umotywowanym konkretnym wnioskiem.

(3) Niedobory licytacyjne.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło, że niektóre Dyrekcje Okręgowe niewłaściwie interpretują postanowienia par. 9 pkt. 6. Regulaminu F. Nr 11 — odnośnie do regulowania niedoborów licytacyjnych w wypadku, gdy stacja nadania znajduje się na obszarze innej Dyrekcji.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że Dyrekcja stacji nadania, proszona o interwencję nie może się ograniczyć tylko do dwukrotnego wezwania nadawcy przesyłki do uregulowania niedoboru, ale winna traktować niedobory te, jak swoje własne, czyli dążyć do wyegzekwowania ich od dłużnika przez stację nadania względnie w drodze sądowej. Celem uniknięcia zbędnej korespondencji, Dyrekcje zwracające się o interwencję do Dyrekcji stacji nadania winny tej ostatniej przesłać potrzebne do tego kompletne dokumenty, jak list przewozowy, protokół sprzedaży, odpisy zawiadomień itp. należycie sprawdzone pod względem formalnym i rachunkowym.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr II/2/2817/30 z dnia 12.IV.1930 r.
2) Nr F.D.III.23/20 z dnia 25.IV.1930 r.
3) Nr F.D.IV.40/67 z dnia 16.VI.1934 r.

Nr F.D.III 94/6/37.

154.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.

(1) W związku z brzmieniem postanowień ustawy o opłatach stemplowych (Dz. Ust. R. P. Nr 98 z 1926 r., poz. 570 art. 94 i 181) oraz rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy Dz. Ust. R. P. Nr 123 z 1926 r. poz. 713, § 124 i Dz. Ust. R. P. Nr 23 z 1929 r., poz. 237, § 1, punkt 20) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że do uiszczenia gotowizną opłat stemplowych od dokumentów przewozowych (kwity bagażowe, listy ekspresowe, listy przewozowe) w komunikacjach wewnętrznej i polsko-gdańskiej bez względu na kierunek oraz z zagranicy do Polski obowiązana jest kolej.

W tym stanie rzeczy opłaty te stanowią wydatek kolei, który na podstawie § 9, punkty 11 i 12 R. P. T. wzgl. § 5 punkty 8 i 9 Cz. I. TOI powinien być kolei zwrócony przez osoby korzystające z jej usług.

Osobą obowiązaną do zwrotu jest nadawca względnie odbiorca w zależności od tego, na kim ciąży obowiązek pokrycia należności kolejowych, stosownie do postanowień R. P. O. wzgl. R. P. T.

W szczególności więc w komunikacji wewnętrznej i polsko-gdańskiej, wydatek kolei winien być pokryty przez nadawcę bagażu, przesyłki ekspresowej i przesyłki towarowej (w ostatnim wypadku w razie frankowania należności) lub też przez odbiorcę w wypadku nadania bagażu za opłatą przy wydaniu i nadaniu przesyłki towarowej z przekazaniem należności.

W komunikacji z zagranicy do Polski opłatę tę zwraca kolei zawsze odbiorca.

W komunikacji wewnętrznej W. M. Gdańska i komunikacji między W. M. Gdańskiem a zagranicą, kolej jest wolna od uiszczenia opłaty stemplowej w ogóle, wobec czego powyższe zasady nie mają tu zastosowania.

(2) Ministerstwo Komunikacji, rozpatrując reklamację pewnej firmy w sprawie opłat stemplowych od listów przewozowych na zwrotny przewóz próżnych piwiarek, nie uwzględniło tejże reklamacji z następujących motywów:

W rozumieniu obowiązującej ustawy o opłatach stemplowych przesyłką jest każda rzecz, nadana do przewozu za listem przewozowym, który też podlega opłacie stemplowej. Co do podlegania zatem opłacie stemplowej w ogólności wiążącym jest stanowisko właściwej ustawy stemplowej, a nie Regulaminu Przewozu Towarów.

Regulamin wzgl. Taryfa natomiast określają rodzaj i charakter przesyłki. W tym wypadku miarodajnym jest § 3 i 4 części I B. Taryfy towarowej.

Wobec powyższego pobranie opłaty stemplowej od listu przewozowego na zwrotny przewóz próżnej piwiarki w wysokości 1 zł 10 gr jest jedynie słuszne i przepisowo uzasadnione.

(3) Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu Nr D. V. 1740/6/31 z dnia 30.XI. 1931 r. ustalone „Wykładnią ustawy o opłatach stemplowych", ogłoszoną w Dz. U. Ministerstwa Skarbu Nr 34/327/31.

(Art. 93). Dokumenty przewozowe tyczące się próżnego wagonu prywatnego właściciela, przewidziane w punkcie „d" lub w punkcie „e" §-u 96 części I. B. taryfy towarowej kolei

żelaznych dla linij normalnotorowych, ogłoszonej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1936 Nr 5 poz. 63, a mianowicie: list przewozowy sporządzony przez właściciela wagonu, oznaczonego znakiem „P" względnie w jego zastępstwie przez kolej oraz: pisemne zlecenie właściciela wagonu, oznaczonego znakiem „W" względnie sporządzona w jego zastępstwie przez kolej ceduła przewozowa — podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1 zł, przewidzianej w punkcie „a" art. 93 u. o. s.

Wymienione dokumenty nie podlegają opłacie stemplowej, jeżeli przewóz odbywa się bezpłatnie; jak bowiem wynika z art. 90 u. o. s. pismo, tyczące się umowy o świadczenie usług, podlega opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy kontrahent, zobowiązujący się do usług jest na mocy umowy uprawniony do wygrodzenia (Nr D. V. 1740/6/31).

Ministerstwo Komunikacji ze swej strony nadmienia, że wyjaśnienie powyższe niczym nie narusza ważności 10% dodatku do opłat stemplowych.

(4) Taryfa Towarowa Polskich Kolei Państwowych obowiązująca od dnia 15 marca 1936 r. wprowadza w części I. B. kilka nowych dokumentów a to:

1) „Zgłoszenie przewozu stacyjnego na przewóz przesyłki w obrębie tej samej stacji".
(Tar. Tow. Cz. I. B. § 100 wzór załącznik Nr XV).
2) „Deklaracja na przewóz przesyłek wagonowych pomiędzy stacjami taryfowymi a stacjami oznaczonymi w Spisie Stacyj znakiem „Wu".
(Tar. Tow. Cz. I. B. § 102 wzór załącznik Nr XVI).
3) „Deklaracja na podstawienie wagonów na bocznicę dla osób trzecich".
(Tar. Tow. Cz. I. B. § 106 wzór załącznik Nr XVII).
4) „Deklaracja na przestawienie wagonów do placów składowych i na bocznicę celem załadowania lub wyładowania przez osoby trzecie".
(Tar. Tow. Cz. I. B. Rozdz. IV ustęp 23, wzór załącznik Nr XX).
5) „Oświadczenie upoważniające kolej do podstawienia wagonów na miejsce w tym oświadczeniu wskazane".
(Tar. Tow. Cz. I. B. Rozdz. IV ustęp 24, pkt G. wzór załącznik Nr XXI).

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że opłacie stemplowej podlega w danym wypadku tylko „Zgłoszenie przewozu stacyjnego", natomiast pozostałe dokumenty wymienione w punktach 2—5 są wolne od opłat stemplowych.

(5) Opłaty stemplowe przy reklamacjach.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości i stosowania wykładnię ustawy o opłatach stemplowych ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 31 z dnia 20 listopada 1936 r.

W myśl § 40 (punktu 5) regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 721 z 1931 r.) w razie wystąpienia z reklamacją (tj. z roszczeniem, wynikającym z umowy o przewóz np. z roszczeniem o odszkodowanie z powodu całkowitego lub częściowego zaginięcia lub uszkodzenia przesyłki lub z roszczeniem o zwrot nadpłaty), jeżeli reklamację wnosi nie osoba uprawniona w myśl §§ 40 i 41 powołanego regulaminu, ale inna osoba, należy przedstawić kolei żelaznej „oddzielne oświadczenie, że osoba uprawniona zgadza się na wypłacenie kwoty osobie reklamującej" (uprawnionym jest bądź nadawca bądź odbiorca mianowicie w zależności od warunków, wymienionych w § 41 regulaminu).

Oświadczenie, o którym mowa (w szczególności też oświadczenie, którym nadawca, uprawniony do reklamacji, zgadza się na wypłacenie kwoty reklamowanej nieuprawnionemu odbiorcy lub naodwrót uprawniony odbiorca zgadza się na wypłacenie nieuprawnionemu nadawcy), podlega w zasadzie jako pełnomocnictwo opłacie stemplowej w wysokości 5 zł w myśl art. 111 u. o. s., o ile nie istnieją przyczyny, zwalniające od opłaty stemplowej, przewidziane w punktach 1 lub 3 art. 112 u. o. s. Ministerstwo Skarbu zarządza jednak na podstawie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) co do przypadków, w których pełnomocnictwo, określone w zdaniu poprzednim zostaje udzielone izbie przemysłowo-handlowej, a suma reklamowana nie przewyższa 500 zł, obniżenie opłaty na kwotę wynoszącą 1% od sumy reklamowanej. To ostatnie zarządzenie ma zastosowanie również do pełnomocnictw, o jakich mowa, sporządzonych przed ogłoszeniem niniejszej wykładni.

Ustęp poprzedni nie ma zastosowania, jeśli pismo, o którym mowa, stwierdza przelew należności, będącej przedmiotem reklamacji i to drogą umowy sprzedaży lub zmiany albo przelew mający na celu spłacenie długu. Pismo takie w zasadzie podlega opłacie stemplowej w wysokości 1% na mocy art. 66 (punktu 1 bądź 4 i ustępu drugiego) u. o. s.; za podstawę wymiaru bierze się — na mocy art. 70 (ustępu ostatniego) u. o. s. „nominalną kwotę wierzytelności" tj. tę, której wypłacenia domaga się osoba reklamująca. Jeżeli jednak oprócz oświadczenia, przewidzianego w § 40 (punkcie 5) powołanego regulaminu lub w braku tego oświadczenia sporządzono przelew, wymieniający walutę cesyjną, to za podstawę wymiaru służy waluta cesyjna (art. 70 ustęp pierwszy, w związku z art. 7 ustępem drugim u. o. s.).

Jeżeli cesjonariusz jest biurem reklamacyjnym, które wykupiło świadectwo przemysłowe (art. 10 ustawy z dnia 15-go lipca 1925 r. Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 46, poz. 339) za ten rok, w którym został sporządzony przelew o jakim mowa, to ten przelew nie podlega opłacie stemplowej, mianowicie w myśl art. 69 pkt 4 u. o. s w brzmieniu, ustalonym w pkt. 4 art. 3 dekretu z dnia 14.I. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 15). Jeżeli towar, którego tyczyła się umowa o prze-

wóz, był ubezpieczony na wypadek całkowitego lub częściowego zaginięcia lub uszkodzenia i nadawca przesyłki bądź osoba, uprawniona do reklamacji, w pokwitowaniu, którym potwierdza odbiór sumy ubezpieczenia od zakładu ubezpieczeń, przelewa na zakład ubezpieczeń swoją pretensję do kolei żelaznej z tytułu odszkodowania, to przelew taki również nie podlega opłacie stemplowej — w myśl powołanego art. 69 pkt 4 (Nr D. V. 50175/5/36).

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr II/2/7320/31 z dnia 29.IX. 1931 r. (ogł. w Dz. U. M. K. Nr 21, poz. 164 z 1931 r.).
2) Nr F. D. III. 26/1 z dnia 5.X. 1931 r.
3) Nr F. D. III. 26/3 z dnia 22.XII. 1931 r.
4) Nr F. D. III. 99/10 z dnia 3.IV. 1936 r.
5) Nr F. D. III. 99/16 z dnia 12.XI. 1936 r.

Nr F. D. III. 94/6/37.

155.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawach reklamacyj o zwrot należności przewozowych i opłat dodatkowych.

(1) W sprawie wypłaty reklamowanych nadpłat za pośrednictwem kas manipulacyjnych.

Ministerstwo Komunikacji poleca ograniczyć wypłacanie nadpłat za pośrednictwem kas manipulacyjnych (§ 11 p. 11. Regulaminu Biur Kontroli Dochodów F. Nr 11) tylko do wypłaty należności za niewykorzystane bilety i to tylko w wyjątkowych wypadkach. Np. gdy podróżny wnosi prośbę osobiście i z braku gotówki potrzebuje wypłaconej sumy na zakup biletu celem bezzwłocznego odbycia dalszej podróży.

Wszelkie nadpłaty należy asygnować wyłącznie przez Kasy Dyrekcyjne.

(2) Uzupełnienia względnie zmiany w „U. J. T." w komunikacji z Triestem i Fiume.

Na podstawie porozumienia między zarządami kolei, biorących udział w związkowej komunikacji z Triestem i Fiume, wchodzą z dniem otrzymania niniejszego okólnika dla wymienionej komunikacji w życie następujące uzupełnienie wzgl. zmiany: „umowy jednolitej między zarządami kolei żelaznych o przewozie towarów w międzynarodowej komunikacji kolejowej (U. J. T.) obowiązującej od 1 kwietnia 1932 r.".

Reklamacje nadpłat.

W związkowej komunikacji towarowej z Triestem i Fiume, a mianowicie: podania i rachunki różnic należy w nagłówku oznaczać wyraźnie kolorowym ołówkiem: „Trieste—Fiume" (można używać także kolorowych naklejek) w tym celu, aby przez to oznaczenie szczególnie w tych przypadkach, kiedy rzeczone dowody wysyła się do innych zarządów, spowodować szybkie ich załatwienie a tymsamym zapobiec niepotrzebnemu ich przetrzymywaniu.

Ponieważ ostateczne terminy, przewidziane w art. 19 p. 6, 7, 10 i 11 nie bywają zachowane, przeto należy wszelkimi środkami starać się przynajmniej o ich dotrzymanie. Przekroczenia terminów należy podać do wiadomości przełożonej władzy, aby ta ostatnia mogła je zgłosić na porządek dzienny najbliższej konferencji reklamacyjnej w komunikacjach adriatyckich.

Jeżeli kolej, załatwiająca roszczenie, nie może go załatwić samodzielnie, winna zaniechać przedstawienia wyciągu z podania reklamanta, lecz przesłać kolejom interesowanym podanie w oryginale z wszystkimi załącznikami i rachunkami różnic (patrz art. 19 p. 9).

Roszczenia o zastosowanie zniżek w opłacie przewoźnego, uzależnione od dopełniania pewnych warunków, przewidzianych w taryfach (refakcje), o ile dotyczą związkowej komunikacji z Triestem i Fiume (patrz art. 14 p. 3), załatwia się według następujących postnowień:

1) Roszczenia o zastosowanie zniżek w opłacie przewoźnego, uzależnione od dopełnienia pewnych warunków, przewidzianych w taryfach, załatwia ta kolej, której w myśl ogłoszonego zarządzenia przedstawia się dowody.

2) Kolej, załatwiająca refakcję, jest uprawnioną załatwić ją samodzielnie, w tym przypadku obciąża ona interesowane koleje udziałami im przypadającymi, bez uprzedniego przedstawienia listu przewozowego i bez uprzedniego uznania.

3) Interesowanym kolejom należy przesłać rachunki różnic wraz ze spisem przesyłek włączonych do podania z dołączeniem dotyczących ceduł przewozowych; wszelkie różnice na „ciężar" lub „dobro" poszczególnych zarządów wyrównywa się dodatkowo.

4) Gdyby w przypadku załatwiania refakcji nie było jeszcze ustalone, jak podzielić stawkę refakcyjną (ulgę), należy dokonać podziału tymczasowego między zarządy, biorące udział w refakcji, w stosunku do ostatnich znanych udziałów lub w razie ich braku, według odległości kilometrycznych.

5) Po ustaleniu udziałów należy przedsięwziąć rozdział ostateczny.

6) Kolej załatwiająca refakcję winna zażądać od reklamanta oświadczenia zawierającego jego zgodę na ewentualny zwrot nadpłaconej kwoty wraz z przypadającymi odsetkami (patrz p. 8).

7) Przy załatwianiu refakcyj nie mają zastosowania postanowienia w sprawie kwot minimalnych (patrz art. 23).

8) W sprawie zaspokojenia reklamanta obowiązuje art. 25 U. J. T. Dozwala się jednak na wypłatę osobom uprawnionym odpowiednich zaliczek, które można między interesowane zarządy podzielić według postanowień zawartych w p. 4).

Wskazówki.

W sprawie statystyki reklamacyj nadpłat w komunikacji z Triestem i Fiume.

Wszystkie reklamacje nadpłat w związkowej komunikacji z Triestem i Fiume, niezałatwione samodzielnie, w których jednak zarząd, załatwiający roszczenie, jest zainteresowany, należy rejestrować, o ile kwota reklamowana z listu przewozowego przewyższa 3 fr. złote.

Wymienione wykazy mają oprócz danych z listu przewozowego zawierać też następujące dane:

1) Kwotę zwróconą z każdego listu przewozowego.

2) Wysokość zwrotu przypadającego na Zarząd załatwiający reklamację.

3) Zwięzłe umotywowanie roszczenia.

4) Zapodanie warunków, pod jakimi byłoby możliwe załatwienie reklamacji samodzielnie mimo zakazu zawartego w U. J. T.

(3) Reklamacja przewoźnego.

Zdarzały się wypadki reklamacji z przewoźnego, w której strona żądała wypłacenia jej pewnej kwoty. Jako uzasadnienie w zamian za rzekomo zaginiony list przewozowy — reklamant przedłożył zawiadomienie stacyjne o nadpłacie, sporządzone na druku F. Nr 124, w tekście którego stacja dopisała reklamowaną właśnie kwotę.

Ponieważ reklamanci, jak wykazała praktyka, po otrzymaniu negatywnego załatwienia reklamacji z powodu nie przedłożenia listu przewozowego względnie wtórnika, skarżyli kolej i uzyskiwali — jedynie na podstawie przedstawionych w sądzie „zawiadomień", na których uwidoczniona była kwota nadwyżki — niekorzystne dla Polskich Kolei Państwowych wyroki, Ministerstwo Komunikacji wprowadziło nowe, obecnie obowiązujące, druki F. Nr 124, których tekst nie dopuszcza do wymienienia kwoty nadwyżki.

Ze względu jednak na to, że niektóre stacje nadal wpisują kwotę nadpłaty do zawiadomień, Ministerstwo Komunikacji zarządza, aby Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych pouczyły swe stacje, że zawiadomienia (druk F. Nr 124) należy wypełniać ściśle według brzmienia tekstu, zaś kwot przypuszczalnej nadwyżki nie należy wpisywać do zawiadomienia. Nadto Ministerstwo Komunikacji zarządza, aby na rejestrach nadpłat, przesyłanych stacjom zamieszczano następującą uwagę: „Na zawiadomieniu F. Nr 124 nie podawać kwoty nadwyżki".

(4) Od czasu do czasu nadchodzą reklamacje osób, które będąc uprawnione z jakiegoś tytułu do korzystania z taryfowej lub pozataryfowej ulgi przejazdowej — nabyły bilety normalne wskutek błędu lub z innego powodu, np. zagubienia lub zapomnienia legitymacji itp i następnie domagają się dodatkowego zastosowania ulgi i zwrotu różnicy w cenach biletów normalnych i ulgowych.

Reklamacje takie należy oddalać, wyjaśniając krótko w motywach odpowiedzi, że roszczenie nie ma podstawy taryfowej.

Ulgi przejazdowe, taryfowe lub pozataryfowe, mogą być realizowane tylko w chwili nabywania biletu, chyba, że w warunkach stosowania danej ulgi co innego **wyraźnie** postanowiono. Niewykorzystanie uprawnienia do uzyskania ulgi przejazdowej w tym momencie powoduje utratę tego uprawnienia w odniesieniu do danego przejazdu.

Jedynie w wyjątkowych wypadkach, gdy zdaniem Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych wszystkie względy przemawiają za dodatkowym zastosowaniem ulgi przejazdowej, należy daną sprawę przedłożyć Ministerstwu Komunikacji z wyczerpującym umotywowaniem.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr F. D. IV. 32/1 z dnia 10.I. 1933 r. (ogł. w Dz. U. M. K. Nr 3, poz. 15 z 1933 r.).

2) Nr F. D. VI. 65/100 z dnia 25.XI. 1933 r.

3) Nr F. D. IV. 33/730 z dnia 26.VI. 1934 r.

4) Nr F. D. IV. 32/20 z dnia 9.XI. 1934 r.

Nr F. D. III. 94/6/37.

156.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie opłacania i zarachowania należności celnych.

(1) Opłacanie należności celnych.

W sprawie zasad, obowiązujących przy płaceniu cła w wypadkach niedostarczenia przesyłki do odprawy celnej z winy Polskich Kolei Państwowych, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia:

1) Wypłaty należności celnych dokonywa Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, która przyjęła przesyłkę do przewozu w postępowaniu przekazowo-celnym, a to w myśl § 75 Instrukcji kolejowo-celnej (Dz. U. M. K. Nr 17 poz. 135 z 1930 r.).

2) Wypłatę uskutecznia się na rachunek Dyrekcji O. K. P., na terenie której miał miejsce wypadek, który uniemożliwił dostarczenie przesyłki do odprawy celnej.

3) W razie niemożności ustalenia miejsca i czasu wypadku, wypłata odbywa się na rachunek Dyrekcji O. K. P., która przyjęła przesyłkę do przewozu, jak w punkcie 1.

Ministerstwo Komunikacji nadmienia równocześnie, że ewentualność, omówiona w punkcie trzecim, nie powinna mieć w zasadzie miejsca, albowiem dochodzenia, przeprowadzone szczegółowo i dokładnie, prawie zawsze dają wyniki pozytywne przynajmniej w kierunku wykrycia winnych zaniedbania, które naraziło kolej na straty.

(2) Zarachowanie należności celnych.

W sprawie zarachowania należności celnych Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że wydatki z tytułu cła za niedostarczone do odprawy celnej przesyłki (§ 79 Instrukcji Kolejowo-Celnej), o ile nie zostały ściągnięte z winnych pracowników lub osób trzecich, należy odnosić na dział 2, rozdział 9, § 13, poz. 1 budżetu.

Zarachowywanie tych wydatków na dział 2, rozdział 9, § 12 jest bezpodstawne, albowiem nie są one odszkodowaniem za brak towaru, lecz należnością celną w danych wypadkach nieściągalną z winnych.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr II/2/3270/31 z dnia 19.V. 1931 r.
2) Nr F. D. III. 25/5 z dnia 23.IV. 1932 r.

Nr F. D. III. 94/6/37.

157.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie udzielania informacyj z przewozów.

(1) W związku z wymierzaniem podatku obrotowego przez władze skarbowo-wymiarowe na podstawie danych, uzyskanych z ksiąg i wykazów kolejowych, klienci kolei zwracają się niejednokrotnie do Polskich Kolei Państwowych o wydanie im zaświadczeń co do ilości przesyłek przez nich nadanych wzgl. nadeszłych pod ich adresem.

Ministerstwo Komunikacji upoważnia Dyrekcje do wydawania żądanych informacyj, za zwrotem kosztów własnych za zebranie i zestawienie tych danych.

Za ścisłość i zupełność danych czyni się odpowiedzialnymi pracowników, którym powierza się zbieranie i sporządzanie. Ministerstwo Komunikacji nadmienia, że zarówno wnoszone w tych sprawach podania jak i udzielane informacje wolne są od opłaty stemplowej.

(2) W związku z brzmieniem Post. Ogóln. B punkt 4. Przepisów Służbowych Nr H. 2. jako też wydanymi ostatnio okólnikami w sprawie wglądu do dokumentów i ksiąg służby handlowo - przewozowej Polskich Kolei Państwowych, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia dla usunięnia wszystkich wątpliwości:

Prawo bezpośredniego badania ksiąg i dowodów przewozowych i otrzymywanie wyjaśnień mają tylko przedstawiciele tych władz i organizacyj, którym zostało to ustawowo przyznane. W pierwszym rzędzie są to w ogólności władze skarbowe, sądowe i wojskowe (w zakresie przewozów wojskowych) i policja kryminalna, ponadto w szczególności organa, uprawnione przez ustawę względnie rozporządzenie z mocą ustawy do wglądu w księgi i dokumenty przewozowe ze szczególnych powodów.

Zaznacza się, że prawo wglądu w księgi i dowody istnieje wówczas, gdy jest w ustawie lub rozporządzeniu wyraźnie sformułowane. Nie stwarza tego uprawnienia ogólna klauzula ustawy, że władze państwowe powinny użyczać pomocy danej instytucji.

W odniesieniu do wszystkich innych osób i instytucyj bezpośredni wgląd w księgi i dowody przewozowe jest niedozwolony.

Co się tyczy udzielania tym osobom lub instytucjom informacyj o przewozach dokonanych przez osoby trzecie, jako zasadę przyjąć należy również niedopuszczalność udzielania informacyj. W wyjątkowych jednak wypadkach Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych może zezwolić na udzielenie informacyj z następującymi zastrzeżeniami:

1) przez udzielanie informacyj nie będą naruszone interesy osób trzecich względnie osoby te złożą pisemne deklaracje że zgadzają się, aby kolej udzieliła informacyj o dokonanych przez nie przewozach,

2) informacje muszą dotyczyć dokładnie oznaczonego czasu, a termin ważności upoważnień do udzielania informacyj winien być kalendarzowo określony,

3) koszty, połączone z zebraniem i udzielaniem informacji, pokryć ma w całości osoba lub instytucja ich żądająca.

(3) Informacje o przewozach dla Kas Chorych.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że żądanie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń w Warszawie, by kolej udzielała Kasom Chorych informacyj o przewozach kolejowych, dokonywanych przez poszczególnych klientów kolei, uwzględniać nie należy.

Z brzmienia bowiem art. 78 Ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Nr 44 poz. 272 z 1920 r.) nie wynika obowiązek informowania instytucyj Kas Chorych o handlowych tranzakcjach klientów kolei, zaś ustęp, nakładający na władze rządowe i samorządowe obowiązek udzielania informacyj dotyczy wyłącznie ilości zatrudnionych pracowników i wysokość ich zarobków.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr F. D. II 8/92 z dnia 27.XII 1932 r.
2) Nr F. D. II 8/43 z dnia 19.VIII 1933 r.
3) Nr F. D. I 1/28 z dnia 28.VIII 1933 r.

F. D. III. 94/6/37.

158.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie wynagrodzenia za sprawdzanie cedeł i symboli komunikacji wewnętrznej w godzinach pobiurowych.

(1) Zasady sprawdzania (taksacji cedeł przewozowych komunikacji wewnętrznej w akordzie.

Zespół akordantów powinien składać się z pracowników fachowych i sumiennych i pozostawać pod przewodnictwem zaufania godnego kierownika, którego zadaniem jest podział materiału między akordantów, sprawdzanie niedoborów i nadwyżek ujawnionych przy taksacji. doraźne sprawdzanie przetaksowanego przez akordantów materiału cedeł, podział korespondencji pozostającej w związku z niedoborami i nadwyżkami wraz z wyjaśnieniami stacyj i sporządzanie rachunków na wypłatę wynagrodzeń.

Akordantom należy przydzielać materiał co miesiąc z innych stacyj przeznaczenia.

Do obowiązku akordantów należy taksowanie przydzielonego im materiału cedeł, wysta-

wianie niedoborów i nadwyżek, prowadzenie korespondencji, pozostającej z nimi w związku oraz rozpatrywanie wyjaśnień stacyj, sprawdzanie symboli zamieszczonych na cedułach oraz uzupełnianie ceduł symbolami w razie ich braku, sprawdzanie, czy w cedułach jest zaliczona należność rejestracyjna oraz czy zaliczki w gotowiźnie, należności uprzednie i zaliczenia są wstawiane do odpowiednich rubryk i prostowanie w danym razie niedokładności w tym względzie.

Do obowiązków akordantów należy również wydzielenie udziałów kolejom prywatnym, eksploatowanym przez P. K. P. i wskazywanie na odpowiednich cedułach w ramkach szyfry kolei prywatnych, ich symbolów, symbolów stacji przejścia, odległości i przewozu dokonanego na kolei prywatnej, Nr klasy taryfowej i sumy udziałów przypadających danej kolei prywatnej z wszystkich należności, zaliczonych na cedule, w końcu zapisywanie obliczonych udziałów do wykazów przesyłek przybyłych.

Za podstawę do obliczania wynagrodzeń akordowych należy przyjmować rzeczywistą ilość ceduł, opracowanych w danym miesiącu oraz łączną sumę niedoborów utrzymanych w mocy i wysłanych na stację celem dodatkowego pobrania. Nie należy włączać do rachunku za dany miesiąc niedoborów wątpliwych, lecz narazie tylko je rejestrować, włączając je do rachunku dopiero za ten miesiąc, w którym nastąpi faktyczne ich wyrównanie.

Od łącznej sumy niedoborów utrzymanych w mocy, pochodzących z opracowanego w danym miesiącu materiału — należy potrącić sumę niedoborów z miesiąca bieżącego i z miesięcy poprzednich, umorzonych na podstawie wyjaśnień stacyj, lub zwróconych na podstawie reklamacyj.

Od pozostałej sumy niedoborów należy obliczyć wynagrodzenie na zasadach, wskazanych poniżej.

Wynagrodzenie składa się:

1) z wynagrodzenia zasadniczego, wynoszącego 2,8 gr od jednej opracowanej ceduły,

2) z premii zależnej od wysokości kwoty, wszystkich utrzymanych w mocy niedoborów, podzielonej przez ilość partyj akordowych, licząc po 5.000 ceduł, jako jedną partię służącą tylko dla wypośrodkowania stawki premiowej, przy czym pozostałą po podziale ilość ceduł, przekraczającą 3.000 sztuk, liczy się za całą partię, ilości, zaś pozostałej, a wynoszącej mniej niż 3.000 ceduł, nie uwzględnia się, stawkę premiową od iloczynu, powstałego z podziału sumy utrzymanych w mocy niedoborów przez ilość 5.000-cznych partyj akordowych, wynoszącego

do 600 zł ustala się na 2,2 gr, od 1 zł
od 601 zł „ 1000 „ „ „ „ 2,5 „ od 1 zł
od 1001 „ „ 1500 „ „ „ „ 2,8 „ od 1 zł
od 1501 „ „ 2000 „ „ „ „ 3 „ od 1 zł
od 2001 „ „ 2500 „ „ „ „ 3,2 „ od 1 zł
od 2501 stawkę 3,2 zł od 1 zł podwyższa się za każde 500 zł o 0,2 gr.

3) z dodatkowego wynagrodzenia po 9,2 gr, za każdą cedułę Komunikacji z kolejami prywatnymi, eksploatowanymi przez P. K. P. w związku z wydzieleniem udziałów należnych tym kolejom, wpisanie ich do ceduł i do wykazów przesyłek przybyłych.

Akordanci otrzymują wynagrodzenie wyliczone na powyższych zasadach za rzeczywistą ilość opracowanych ceduł, a więc wskazana powyżej „partia" z 5000 ceduł służyć będzie tylko do obliczenia stawki premiowej oraz do wypośrodkowania idealnego wynagrodzenia za partię pięciotysięczną.

Wynagrodzenie kierownika akordu ustala się na 120 zł miesięcznie. Wynagrodzenie to wchodzi jako oddzielna pozycja do rachunku. Ujawnionych przy taksacji nadpłat nie wlicza się do wynagrodzenia.

Wydatki na wypłatę wynagrodzeń za niniejszy akord, należy zgodnie z postanowieniami schematu budżetowego odnosić na dział 2 rozdz. 9 § 1 poz. 2.

Za każde dwa miesiące pracy należy Ministerstwu Komunikacji przedkładać zgodnie z postanowieniami „Repertorium wykazów okresowych" — wykaz wyników, uzyskanych przy taksacji ceduł przewozowych zasadniczo według dotychczasowego wzoru z tą zmianą, że w kolejności należy podawać miesiąc pracy i miesiąc sprawozdawczy, ilość pięciotysięcznych partyj akordowych, ilość ujawnionych niedoborów i nadwyżek, ogólną sumę niedoborów utrzymanych w mocy, kwotę wynagrodzenia przypadającą na jedną pięciotysięczną partię wyliczoną na podstawie stawki zasadniczej (2,8 × × 5.000), ogólną sumę wynagrodzenia wypłaconego akordantom łącznie z kierownikiem akordu (np. 2548 zł *) wskazując w uwadze: *) w

120 zł
2668 zł

tym wynagr. za x ceduł komunikacji z kol. prywatnych), w końcu ilość opracowanych ceduł.

Sposobem wskazanym należy obliczać wynagrodzenie należne akordantom, począwszy od miesiąca sprawozdawczego września br. (ceduły za miesiąc wrzesień br.) wyłączając przejściowo wymienione pod 3) dodatkowe wynagrodzenie 9,2 gr, oraz postanowienia podane w ust. 4-tym „Zasad". Do czasu wejścia w życie „Tymczasowych przepisów w sprawie rejestra-

cji przesyłek nadanych i przybyłych w komunikacji miejscowej", tj. aż do miesiąca, od którego począwszy będzie się wskazywało na cedułach udziały kolei prywatnych i zapisywało do wykazów przesyłek przybyłych.

Przykłady obliczenia wynagrodzeń.

Przykład I. Ilość otaksowanych ceduł . . . . 26.130 sztuk
Suma niedoborów utrzymanych w mocy . . . . 1.600 zł

5-ciu akordantów opracowało po 5.000 ceduł zwyczajnych, a 1 akordant opracował 1.300 ceduł komunikacji z kolejami prywatnymi.

Ponieważ 1.600 zł; 5 partyj = 320 zł, premia wyniesie 2,2 gr od każdego złotego,

a zatem: 26.130 × 2,8 gr = 731,64 zł (wynagr. zasadn.)
1.600 × 2,2 „ = 35,20 „ (premia od niedob.)
766,84 zł.

za jedną cedułę: 766,84 zł : 26.130 = 2,55 gr

Wynagrodzenie: 5 akord. × 5.000 ceduł × 2,55 gr = 636,50 zł
1 akord × 1.300 ceduł × (2,55 + 9,2) = 152,75 „
Razem . . = 790.25 zł.
Kierownik akordu . . = 120.—
910,25 zł.

Przykład II. Ilość otaksowanych ceduł . . . . 75.200 sztuk
Suma niedoborów utrzymanych w mocy . . . . 19.350 zł

25 akordantów opracowało po 3.000 ceduł, prócz tego jeden z nich opracował ponadto 200 ceduł komunikacji z kolejami prywatnymi.

Ponieważ 19.350 zł: 15 „partyj" po 5.000 ceduł = 1.290 zł, premia wyniesie 2,8 gr od każdego złotego,

a zatem: 75,200 × 2,8 gr = 2.105,60 zł (wynagr. zasadn.)
19.350 × 2,8 gr = 541,80 „ (premia od niedob.)
2.645,40 zł

czyli za jedną cedułę: 2,647,40 zł : 75.200 ceduł = 3,52 gr

Wynagrodzenie: 25 akord. × 3.000 ceduł × 3,52 gr = 2.640,00 zł
dodatek do 1 akordanta za 200 ceduł × (3,52 + 9,2) gr = 25,44 „
Razem . . 2.665,44 zł
Kierownik akordu . . 120,— „
2.785,44 zł

(2) Wynagrodzenie za sprawdzanie symbolizacji.

Wynagrodzenie zasadnicze za opracowaną w akordzie cedułę przewozową komunikacji miejscowej, określone stawką 2,8 gr od 1 ceduły rozporządzeniem z dnia 26.IX 1931 r. Nr II/2/6762/31 — składa się z wynagrodzenia wynoszącego 2,2 gr za otaksowanie ceduły oraz z wynagrodzenia za sprawdzanie symbolów, wypisanych na cedule, wynoszącego 0,6 gr.

Za sprawdzanie wyłącznie symbolów przy kwitach przesyłkowych, sporządzanych zgodnie z przepisami o przewozie przesyłek gospodarczych — przypada zatem tylko wynagrodzenie w wysokości 0,6 gr od kwitu. Gdy natomiast chodzi o przesyłki gospodarcze własne Polskich Kolei Państwowych lub kolei prywatnych pozostających w ich zarządzie, przewożone w sposób określony w ustępach drugim i trzecim art. 6. „Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych", przy których sprawdza się przewoźne i symbolizację, przypada za opracowanie ceduły pełne wynagrodzenie 2,8 gr (tj. 2,2 gr + 0,6 gr) oraz premia od utrzymanych w mocy niedoborów.

(3) Ministerstwo Komunikacji ustaliło wynagrodzenie kierowników akordu taksacyjnego zł 120*). Zmniejszony wymiar należy zastosować po raz pierwszy przy obliczaniu wynagrodzenia za prace dokonane w miesiącu październiku 1932 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia:

1) Nr II/2/6762/31 z dnia 26.IX i 5.X 1931 r.
2) Nr F. D. IV. 39/3 z dnia 8.VI 1932 r.
3) Nr F. D. IV. 39/15 z dnia 27.IX 1933 r.

Nr F. D. III. 94/6/37.

*) Uwaga: Patrz zarządzenie M. K. Nr P. 6-48/5/35 z dnia 13.IV. 1935 r.

159.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie normy prac dla Biur Kontroli Dochodów.

Z dniem 1 kwietnia 1933 r. obowiązują podane poniżej nowe normy pracy dla Biur Kontroli Dochodów. Normy te są obliczone na podstawie wydajności pracy przeciętnie uzdolnionego pracownika, stanowią minimum materiału przypadającego na jednego pracownika i muszą być bezwarunkowo dochowane.

Normy miesięczne ustala się jak następuje:

Dział ogólny.

1) całkowita rewizja kas,	12 kas
2) sprawdzanie protokółów rewizyjnych,	75 protok.
3) kontrola druków ściśle rejestrowanych,	600 sprawozdań kasowych
4) poprawianie taryf, wykazów odległości i innych podręczników, rejestracja i rozdział rozporządzeń, taryf, instrukcyj, dzienników zarządzeń itd.,	2 pracowników
5) referent dla aktów karnych, dyscyplinarnych, referatów ogólno fachowej natury,	1 pracownik
6) prowadzenie i obsługa archiwum materiału rachunkowego,	*)
7) rejestracja akt i inne sprawy kancelaryjne i gospodarcze,	*)
8) woźni,	*)
9) sprawozdania roczne (praca sezonowa w godzinach pozabiurowych).	

2. Dział pasażerski.

1) sprawdzanie zamówień na bilety,	6000 relacyj
2) prowadzenie ksiąg hipotecznych,	6000 relacyj
3) odbiór i podział materiału rachunkowego komunikacji osobowej i bagażowej,	600 sprawozdań
4) rewizja wykazów biletów kartonowych,	3500 relacyj
5) rewizja wykazów i taksacja biletów blankietowych,	4000 relacyj
6) wydzielanie i rejestracja udziałów kolei prywatnych,	
a) z bil. kart.	5000 relacyj
b) z bil. blank.	6000 relacyj
7) rewizja wykazów i taksacja kwitów bagażowych, przesyłek ekspresowych, mleka, czasopism itd.,	6000 pozycyj
8) wydzielanie i rejestracja udziału kolei prywatnych z materiału kas bagażowych,	6000 pozycyj
9) segregacja biletów kartonowych, odebranych od podróżnych i sporządzanie wykazów,	85000 biletów
10) segregacja biletów blankietowych, kwitów bagażowych, ceduł ekspresowych itd.,	30000 sztuk
11) rewizja wykazów przechowalni bagażu,	20000 kwitów
12) rewizja należności celnych pod względem rachunkowo-kasowym,	3000 pozycyj
13) rozpatrywanie wyjaśnień rach. różnic, sprawdzanie dopłat karnych itd. korespondencja.	200 akt

3. Dział towarowy.

1) załatwianie poważniejszej korespondencji z innymi Dyrekcjami Okręgowymi Kolei Państwowych i obcymi kolejami	1 pracownik
2) odbiór i podział materiału sprawozdawczego	200 sprawozd.
3) rewizja wykazów przesyłek nadeszłych	
a) z cedułami	20000 ceduł
b) bez ceduł	40000 pozycyj
4) sortowanie ceduł na przesyłki nadeszłe do konfrontacji z wykazami nadania	20000 ceduł
5) rewizja wykazów przesyłek nadanych	
a) za cedułami	8000 ceduł
b) bez ceduł	15000 pozycyj

*) Ustala się stosownie do warunków miejscowych.

6) wydzielanie udziałów kolejom prywatnym pod zarządem Polskich Kolei Państwowych
- a) przy obliczaniu według taryfy łamanej — 6000 pozycyj
- b) przy obliczaniu według stawki bezpośredn. — 1500 pozycyj

7) uzgadnianie wykazów nałożonych zaliczeń po dokonaniu rewizji nadania — 10000 pozycyj

8) rewizja zwróconego nadania, sprawdzanie wykazów ceduł skreślonych i dopisanych oraz rachunków różnic — 30000 pozycyj na 4 okręgi dyrekcyjne

9) rewizja przesyłek reekspediowanych — 1000 pozycyj

10) sporządzanie zebrań ogólnych — 1 pracownik

11) rewizja wykazów składowego — 6000 pozycyj

12) segregacja i rozsyłanie kwitów przesyłkowych do weryfikacji — 12000 kwitów

4. Dział rewizyjny.

1) opracowanie spraw kierowanych do sądu, udzielanie dalszych informacji co do tych spraw, regulacja nadpłat wzgl. niedoborów dotyczących przesyłek sprzedanych i zniszczonych oraz regulacja innych spraw z tych tytułów wynikłych — 100 akt

2) śledzenie za przesyłkami skreślonymi w nadaniu, załatwianie listów gończych innych Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych, regulacja rachunków różnic z wyjątkiem z akordu taksacyjnego — 800 pozycyj

3) Załatwienie reklamacji kolei prywatnych pod zarządem Polskich Kolei Państwowych w sprawie mylnie wydzielonych udziałów
- a) z przewozu osób — 6000 relacyj
- b) z przewozu bagażu — 6000 kwitów
- c) z przewozu towarów — 5000 pozycyj

4) sporządzanie rachunków kredyt. dla władz i instytucji państwowych — 6000 pozycyj

5) rewizja i segregacja kart rejestracyjnych — 50000 kart

6) roczna statystyka osobowa (praca sezonowa w godzinach pobiurowych)

5. Dział buchalteryjny.

1) odbiór, przedwstępna rewizja i podział materiału rachunkowego i kasowego między działy, oraz przesyłanie do Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P. materiału rachunkowego z komunikacji zagranicznych wraz z odnośnymi wykazami opłat powstałych w drodze, wykazów nadanych i wykazów wypłaconych zaliczeń, wykazów kredytu granicznego oraz wykazów długów i wierzytelności obcych zarządów kolejowych na sumy niezwiązane z przewozami — 150 sprawozdań

2) rewizja wykazów zamiany walut — 10000 pozycyj

3) rewizja wykazów różnych wpływów i wydatków
- a) kasowa — 15000 pozycyj
- b) merytoryczna — 6000 pozycyj

4) rewizja wykazów podatku miejskiego — 10000 pozycyj

5) rejestracja i likwidacja rachunków różnic — 1000 pozycyj

6) rewizja wykazów wypłaconych zaliczeń, prowadzenie dotycz. ksiąg — 2000 pozycyj

7) rewizja wykazów postojowego — 6000 pozycyj

8) ostateczna rewizja sprawozdań kasowych i wszystkie inne prace buchalteryjne — 65 sprawozdań

9) załatwianie akt dotyczących spraw Działu buchalteryjnego — 200 akt

6. Dział reklamacyjny.

1) wyszukiwanie i dołączanie ceduł do podań reklamacyjnych — 3000 ceduł

2) reklamacje przejazdowe i przewozowe — 1000 punktów

3) refakcje udokumentowane — 4000 listów przewozowych lub wtórników

4) refakcje kontygentowe, wypłacane na podstawie wykazów — 8000 pozycyj

Uwaga: Przy obliczaniu normy dla jednego pracownika, załatwiającego reklamacje, liczy się akt za pięć punktów, zaś poszczególny list przewozowy wzgl. jego wtórnik, cedułę ekspresową, kwit bagażowy, kwit wpływów różnych, wykaz przesyłkowy na przewóz mleka i wykaz nadawczy na czasopisma liczy się za jeden punkt.

Reklamacje przejazdowe liczy się jako załatwienie aktu, a więc za pięć punktów.

Odmowne załatwienie reklamacji ze względów formalnych (n.p. brak cesji) liczy się również tylko jako załatwienie aktu za pięć punktów bez względu na ilość dołączonych dokumentów przewozowych.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 3.III.1933 r. Nr F.D.I.2/3.

Nr F. D. III. 94/6/37.

160.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie obliczania przewoźnego przez stacje nadania.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło, że w niektórych okręgach dyrekcyjnych stacje nadania nie taksują przesyłek nadanych i nie wykazują w dokumentach przewozowych przewoźnego i innych opłat, gdy należności te są przekazane na odbiorców.

W związku z powyższą sprawą Ministerstwo Komunikacji wskazuje na treść swego zarządzenia, podanego wszystkim Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych do wiadomości pismem z dnia 13.VII. 1929 r. Nr II/5628/6/29, sprzeciwiającego się zwolnieniu stacji nadania od obowiązku obliczania i zapisywania do dowodów przewozowych należności przewozowych i opłat dodatkowych, zgodnie z postanowieniami § 26 Przepisów Rachunkowych F Nr 8, ponieważ:

a) Taksowanie przesyłek przy nadaniu nie stanowi dla małych i średnich stacji większego obciążenia pracą, gdyż na stacjach tych nie są nadawane większe ilości towarów różnie taryfowanych. Przeważnie są na tych stacjach nadawane towary tego samego rodzaju, taksator może zatem w krótkim czasie zaznajomić się z odległościami, klasami taryfowymi i stawkami odnoszącymi się do nadawanych przesyłek. Taksacja nie jest dla tych stacji trudną, natomiast obliczanie należności i ich wstawienie do dokumentów przewozowych znacznie zmniejsza pracę stacji przeznaczenia.

b) W razie zwolnienia stacji nadania od obowiązku obliczenia należności, stacje te w krótkim czasie stracą znajomość warunków stosowania taryf normalnych i wyjątkowych, przysługujących nadawanym na tych stacjach towarom, nie będą zatem mogły dostatecznie czuwać nad należytym deklarowaniem nadawanych towarów w listach przewozowych i nie będą z należytą uwagą śledziły oświadczeń nadawcy mających wpływ na sposób i wysokość obliczania należności przewozowych.

Pracownik mający obowiązek zwracania uwagi nadawców na konieczność należytego deklarowania zawartości przesyłek i uzupełniania często niedokładnych oświadczeń w listach przewozowych, spełni swoje zadanie dokładnie tylko przez taksację należności, albowiem przy pracy taksacyjnej zwróci uwagę na konsekwencje, wynikające z niedokładnych oświadczeń.

c) Taksacja dokonywana przez dwie stacje jest pewniejszą i wpływa na zmniejszenie dodatkowych niedoborów.

Zarzut, że obliczanie należności dokonywane przez stacje nadania niekiedy nie jest trafne, nie zmniejsza korzyści, jakie daje taksacja, tym bardziej, że według doświadczeń Biur Kontroli Dochodów ilość przesyłek mylnie otaksowanych przez stacje nadania dochodzi maksymalnie i tylko wyjątkowo do 25%.

d) Obliczanie należności i ich wstawianie do listów przewozowych i ceduł przez stacje nadania przyczynia się w znacznej mierze do zmniejszenia pracy na stacjach przeznaczenia, dla których nie jest obojętną rzeczą, czy taksator wstawia obliczone przez siebie należności do wszystkich przybyłych listów przewozowych i ceduł, czy też tylko prostuje należności na listach i cedułach na przesyłki, mylnie obliczone przez stacje nadania.

Duże trudności powstały by również przy przesyłkach komunikacji zagranicznych, gdyby dopiero taksatorzy stacji granicznych dokonywali całkowitej taksacji i wstawiali do dokumentów wszystkie dane cyfrowe, co by niewątpliwie przyczyniło się do znacznych opóźnień pociągów.

e) W końcu nie bez znaczenia jest i ten argument, że obowiązek obliczania należności przez stacje nadania przyczynia się niewątpliwie do wyszkolenia większych ilości taksatorów, których brak daje się stale odczuwać.

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych polecą stacjom swego okręgu ponownie ścisłe wykonywanie obowiązku taksowania wszystkich nadanych przesyłek w myśl obowiązujących w tym przedmiocie przepisów i będą czuwały przez swoich kontrolerów przewozów i dochodów nad wykonaniem polecenia, a przez swoich kontrolerów taryfowych nad prawidłowym obliczaniem należności.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 9.III.1931 r. Nr II/2/1825/31.

Nr F. D. III. 94/6/37.

161.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie zniesienia statystycznych kart rejestracyjnych w komunikacji miejscowej P. K. P. i ze stacjami portowymi Gdyni i Gdańska.

Opracowanie statystyki przesyłek handlowych, wojskowych i gospodarczych w komuni-

kacji miejscowej Polskich Kolei Państwowych oraz kolei prywatnych pod zarządem P. K. P. będzie dokonywane w Centralnym Biurze Statystyki Przewozów P. K. P., przy czym miejsce białych kart rejestracyjnych w komunikacji miejscowej oraz żółtych w komunikacji ze stacjami portowymi na obszarze Gdyni i Gdańska zajmą pierwopisy ceduł przewozowych komunikacji miejscowej. Odpowiednim dokumentem statystycznym dla przesyłek gospodarczych będą odpisy kwitów przesyłkowych.

W tym celu na pierwopisach ceduł komunikacji miejscowej oraz na odpisach kwitów przesyłkowych **stacje nadania** mają odciskać względnie odręcznie wpisywać następujące numery statystyczne, wyszczególnione w §§ 2 i 3 części II Podręcznika Statystycznego (wydanie VI):

1) numer oznaczający rodzaj przesyłki z tym, że na cedułach obciążających dla oznaczenia rodzaju używa się cyfry zero (patrz zał. 2 część II. Podr. Statyst., wydanie VI);

2) numer stacji nadania i numer województwa, w którym leży stacja nadania (patrz zał. 10, 11, 13 części II. Podr. Statyst., wydanie VI);

3) numer stacji przeznaczenia i numer województwa, w którym leży końcowa stacja ceduły (patrz jak pod 2 odręcznie);

4) numer statystyczny towaru (patrz zał. 9 cz. II. Podr. Statyst. wydanie VI);

5) w komunikacji bezpośredniej i zagranicznej w wypadkach zmiany ceduły na polskiej stacji granicznej (przekartowania) niezależnie od sporządzanej jak zwykle odpowiedniej karty rejestracyjnej należy zaopatrzyć pierwopis ceduły komunikacji miejscowej w znak Ø (zero przekreślone), zamieszczając go pod nazwą towaru.

Oznaczone w ten sposób pierwopisy ceduł przewozowych, ułożone według Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych przeznaczenia, oraz odpisy kwitów przesyłkowych stacji nadania przesyłają swemu Biuru Kontroli Dochodów dn. 3-go miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym wraz z zestawieniami i wykazami przesyłek nadanych.

Biuro Kontroli Dochodów poddaje nadesłane pierwopisy ceduł i odpisy kwitów przesyłkowych badaniu co do prawidłowości umieszczonych symboli statystycznych oraz sprawdza, czy wpłynęły wszystkie dowody.

Po sprawdzeniu i ewentualnym uzupełnieniu braków Biuro Kontroli Dochodów przesyła pierwopisy ceduł i odpisy kwitów przy odpowiednich spisach możliwie w najkrótszym czasie do Centralnego Biura Statystyki Przewozów P. K. P. najpóźniej jednak do dnia 20-go miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym. Równocześnie przesyła się do Centralnego Biura Statystyki wykazy F. Nr 106 do wynotowania niezbędnych dat.

Centralne Biuro Statystyki po opracowaniu materiału zwraca ceduły i kwity przy spisach najpóźniej do dnia ostatniego miesiąca drugiego po miesiącu sprawozdawczym do właściwych Biur Kontroli Dochodów nadania, które je roześlą do stacyj swego okręgu.

Ponieważ wykazy te służą za podstawę do wydzielania udziałów kolei prywatnych, Centralne Biuro Statystyki zwróci je Dyrekcjom możliwie szybko.

U w a g a: Treść 4-ch następujących ustępów, jako dotyczącą zmian w Przepisach F. Nr 8 i F. Nr 11 skreślono, a zamieszczono w powołanych przepisach.

Koszta kontroli symbolizacji Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych pokryją z przyznanego kredytu na taksację ceduł, przyznając 0,6 grosza za cedułę względnie kwit przesyłkowy.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 18.IV. 1933 r. Nr F. D. I. 1/18.

Nr F. D. III. 94/6/37.

162.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie transportów koni policyjnych.

Należność za transporty koni policyjnych, nadawanych na podstawie wystawionych przez Policję Państwową zleceń, należy kredytować na rachunek Komendy Głównej Policji Państwowej podobnie jak to ma miejsce przy przejazdach oddziałów policyjnych.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 17.VIII. 1933 r. Nr F. D. IV. 35/7.

Nr F. D. III. 94/6/37

163.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie przewozów gospodarczych.

Jako przesyłki służbowe (gospodarcze) Polskich Kolei Państwowych należy uważać:

1) przedmioty, stanowiące własność Polskich Kolei Państwowych, przewożone na potrzeby gospodarki lub budowy Polskich Kolei Państwowych. Nadawcą i odbiorcą takich przesyłek musi być urząd Polskich Kolei Państwowych;

2) przedmioty, przyjęte na zarządzenie Ministerstwa Komunikacji lub Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych od dostawców w miejscu załadowania tymczasowo, o ile tych przedmiotów nie można było tam ostatecznie przyjąć na własność Polskich Kolei Państwowych, a ostateczny odbiór odbywa się dopiero na miejscu przeznaczenia. W dokumentach przewozowych jako odbiorca takich przesyłek

musi figurować urząd Polskich Kolei Państwowych, jako nadawca — dostawca;

3) przedmioty nadawane przez urzędy Polskich Kolei Państwowych pod adresem innych urzędów Polskich Kolei Państwowych, w celu doręczenia tychże prywatnym firmom na podstawie osobnych umów. Są to przewozy materiałów, będących własnością Polskich Kolei Państwowych, wysyłanych do przerobienia, przetworzenia lub naprawy, zwrotne przewozy opakowania oraz przewozy wzorów i modeli po przetargu.

Wystawcą kwitów przesyłkowych na te przesyłki mogą być wyłącznie Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych, które zarządzając dane wysyłki, powinny na wszystkich częściach kwitu przesyłkowego zamieścić przez kalkę klauzulę „Na podstawie umowy Nr . . . . . z dnia . . . . . . wydać firmie . . . . za potwierdzeniem odbioru na niniejszym".

W związku z powyższym tracą moc obowiązującą: ustęp pierwszy art. 1 Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych Polskich Kolei Państwowych (Dz. U. M. K. Nr 13 z 1924 r.) oraz okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr F. D. II. 16/2 z dnia 27.V. 1933 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 21.VIII. 1933 r. Nr F. D. II. 16/6.

Nr F. D. III. 94/6/37.

164.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie wyjaśnienia postanowień § 35. Przepisów F. Nr 8.

W myśl postanowień § 35 p. 2 ustęp drugi przepisów F. Nr 8 na stacjach, w których istnieją samodzielne kasy towarowe, wykazy przesyłek niewykupionych F. Nr 115 powinny być potwierdzane przez zawiadowcę, zastępcę, lub kierownika ekspedycji, zaś w stacjach, w których jest kasa połączona, wykazy F. Nr 115 potwierdza zastępca zawiadowcy stacji (dyżurny ruchu).

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych dopilnują, aby cytowane postanowienie stacje przestrzegały i w razie stwierdzenia uchybień, wdrożą dochodzenia ewentualnie i rewizje odnośnych kas.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 4.II. 1934 r. Nr F. D. II. 7/3.

Nr F. D. III. 94/6/37.

165.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie pobierania składowego i postojowego przez magazynierów.

W związku z pismem Ministerstwa Komunikacji z dnia 11.X. 1934 r. Nr HP. III-104/75 Ministerstwo Komunikacji w odchyleniu od postanowień § 33 p. 3 przepisów F Nr 8, zezwala, żeby na stacjach, w których warunki terenowe (duża odległość magazynów lub placów wyładunkowych od kas towarowych) utrudniają klientom uregulowanie należności za składowe i postojowe powstałe po wykupieniu listów przewozowych, pobierano wspomniane opłaty bezpośrednio przez wydających przesyłki magazynierów

W podanych powyżej wypadkach Ministerstwo Komunikacji zarządza następującą manipulację:

1) Kasa towarowa wydaje magazynierowi blok kwitów różnych wpływów F Nr 100.
2) Rejestrację wydanych bloków kasjer prowadzi na kontrolce F Nr 61, w której nagłówki rubryk 4 i 5 oraz 11 i 12 należy zmienić na „Nr kwitu".
3) Składowe lub postojowe powstałe po wykupieniu listów przewozowych magazynier oblicza i wpisuje do kwitu różnych wpływów. Przypadającą należność pobiera od interesanta i wydaje mu właściwy kwit.
4) Pierwowzory kwitów oraz uzyskaną gotówkę magazynier wnosi do kasy w dniu zainkasowania pieniędzy. Kwoty uzyskane po zamknięciu kasy, wpłaca w dniu następnym.
5) Odbiór pieniędzy i pierwopisów kwitów F Nr 100 potwierdza kasjer w książeczce F Nr 62.
6) Na podstawie pierwopisów kwitów F Nr 100 stacja uzupełnia wykazy składowego i postojowego.
7) Odpisy kwitów F Nr 100 dołącza się do wykazu wpływów różnych F Nr 101 (§ 52 p 2 Przepisów F Nr 8).

Za należyte obliczenie i pobranie w powyższy sposób opłat dodatkowych odpowiedzialnym jest magazynier.

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych wyznaczą stacje, w których wspomniana manipulacja będzie z konieczności wprowadzona, zwrócą uwagę na dobór odpowiednich pracowników oraz zarządzą, aby ekspedytorzy i organy kontrolne należycie odnośną czynność nadzorowały.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 19.VII. 1935 r. Nr F. D. III. 94/26.

Nr F. D. III. 94/6/37.

166.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie odprawy przesyłek na liniach wąskotorowych.

Z dniem 1 lutego 1936 r. zostały wprowadzone nowe listy przewozowe tak zwane kar-

bonizowane również na liniach kolei wąskotorowych objętych postanowieniem § 24 Tar. Tow. Cz. I. Polskich Kolei wąskotorowych (Dz. U. M. K. Nr 7, poz. 29 z 1936 r.).

W związku z powyższym Ministerstwo Komunikacji zarządza co następuje:

1) od dnia 1 kwietnia 1936 r. podlegają przekartacji na stacjach stycznych z kolejami wąskotorowymi dotychczasowe listy przewozowe (imienne, wojskowe i na okaziciela wtórnika) na przesyłki **nadane** na stacjach wąskotorowych wszystkich Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych.

2) Od wspomnianego czasu nie podlegają przekartacji na stacjach stycznych z kolejami wąskotorowymi:

a) listy przewozowe karbonizowane,

b) dotychczasowe listy przewozowe na przesyłki nadane na wszystkich **stacjach normalnotorowych** do wszystkich stacyj kolei wąskotorowych. W przypadku ad 2b) należy sporządzać ceduły wprost do stacyj przeznaczenia przesyłki.

3) Stacje kolei wąskotorowych stosują odpowiednie postanowienia Przepisów Nr F 8 oraz Tymczasowej Instrukcji o postępowaniu stacyj z listem przewozowym t. zw. karbonizowym (Dz. U. M. K. Nr 7, poz. 29 z 1936 r.) z następującym odchyleniem:

a) Stacje kolei wąskotorowych Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych we Lwowie, Poznaniu i Wilnie rejestrują przesyłki nadane do stacji leżących poza własną linią na wykazach przesyłek nadanych Nr „F 78" i po uzupełnieniu nagłówka rubryk 9—14 tego wykazu. A mianowicie w nagłówku rubryk 9-14 w całej ich szerokości, należy wpisać słowa „Należności kolei wąskotorowej" następnie „Przewoźne za przesyłki", „pośpieszne", „zwyczajne", „opłaty dodatkowe", oraz litery „Zł.g.".

Należności kolei wąskotorowych					
Przewoźne za przesyłki				opłaty dodatkowe	
pośpieszne		zwyczajne			
9 zł	g. 10	11 zł	g. 12	13 zł	g. 14

b) Przesyłki przybyłe na stacje kolei wąskotorowych (wszystkich D. O. K. P.) ze stacji innych kolei rejestruje się na wykazach przesyłek przybyłych Nr F 84, uzupełniając nagłówek rubryk 21—23. A mianowicie skreśla się słowo „przekazane", a wpisuje się „wąskotorowych i". Przewoźne **za własną kolej** wąskotorową wpisuje się do rubryki 21 i 22, tytułując rubrykę 21 „za przesyłki pośpieszne", zaś rubrykę 22 za przesyłki zwyczajne", ponadto obie rubryki uzupełnia się literami „zł i gr".

należności kolei wąskotorowych i zagranicznych w walucie				
za przesyłki pośpieszne		za przesyłki zwyczajne		
zł	gr	zł	gr	
21		22		23

4) Należności przewozowe za przesyłki odprawiane w bezpośredniej komunikacji z kolejami wąskotorowymi (bez przekartowania) sprawdzają stacje styczne. Przy przejściu przesyłki z toru normalnego na tor wąski stacje styczne odpowiadają za prawidłowe obliczenie należności linii normalnych, zaś dla przewozów z kierunków przeciwnych, za prawidłowe obliczenie należności kolei wąskotorowej.

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych zorganizują prace na stacjach oraz w Biurach Kontroli Dochodów w ten sposób, aby w związku z powyższym zarządzeniem nie wynikły niedomagania, tak co do odprawy i zarachowania, jak również w sprawach kontroli i wydzielenia udziałów, przypadających kolejom wąskotorowym.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 27.III. 1936 r. Nr F. D. III. 94/2.

Nr F. D. III. 94/6/37.

167.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie korespondencji z kolejami rumuńskimi.

Na życzenie Generalnej Dyrekcji Kolei Rumuńskich Ministerstwo Komunikacji podaje poniżej adresy, pod jakimi należy wysyłać korespondencję służbową do poszczególnych działów służby aby uniknąć zwłoki w załatwieniu sprawy.

1) Korespondencję dotyczącą spraw taryfowych w komunikacji osobowo-bagażowo-ekspresowej należy adresować: Directiunea Comerciala C. F. R. Serviciul C. 2.

2) Korespondencję dotyczącą spraw taryfowych w komunikacji towarowej należy adresować: Directiunea Comerciala C. F. R.. Serviciul C. 3.

3) Korespondencję dotyczącą odszkodowań należy adresować. Directiunea Comerciala C. F. R. Serviciul C. 4.

4) Korespondencję dotyczącą spraw rozrachunkowych w komunikacji osobowo-bagażowo-ekspresowej oraz w komunikacji towarowej

należy adresować: Directiunea Controlului C. F. R. Serviciul Controlului Veniturilor Divizia IV.

5) Korespondencję dotyczącą zwrotów nadpłat przewoźnego w komunikacji osobowo-bagażowo-ekspresowej oraz w komunikacji towarowej należy adresować: Directiunea Controlului Serviciul Controlului Veniturilor Divizia V.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 3.IV. 1936 r. Nr F. D. II. 66/4.

Nr F. D. III. 94/6/37.

168.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. w sprawie postępowania w razie stwierdzenia usterek w komunikacji polsko-niemieckiej.

W związku z wprowadzeniem z dniem 1.IV. 1936 r. przymusu opłacania z góry, względnie przekazywania należności przewozowych w polsko-niemieckiej komunikacji towarowej (Dziennik Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr 9, poz. 139 z 1936 r.), oraz wobec dążności do jak najdalej idącego zredukowania salda z rozrachunków polsko-niemieckich wyłania się konieczność odstąpienia w tej komunikacji od postanowień § 26 p. 5 Wspólnych Przepisów Ekspedycyjnych (M. E. T.), oraz § 30 p. 5 Przepisów Rachunkowych (F. Nr 8) w sprawie postępowania w razie stwierdzenia, że należności przyjęte przez nadawcę na swój rachunek są obliczone za nisko, że oświadczenie w opłacie z góry nie zostało uwzględnione lub że złożona kaucja nie pokrywa przewoźnego i innych kosztów, które nadawca wziął na swój rachunek.

We wszystkich tych wypadkach, o ile chodzi o należności Polskich Kolei Państwowych, należy zwracać się z żądaniem dopłaty wyłącznie do polskiego nadawcy, względnie, o ile chodzi o niedobór przewoźnego za przebieg liniami Polskich Kolei Państwowych — do polskiego odbiorcy, a nie próbować ściągania odnośnych sum od nadawców lub odbiorców niemieckich.

W związku z powyższym nie należy przyjmować od kolei niemieckich żądań o ściągnięcie od polskich nadawców lub odbiorców jakichkolwiek należności za przebieg liniami kolei niemieckich, ponieważ należności te winny ściągać koleje niemieckie od własnych nadawców, względnie odbiorców.

Dyrekcje wydadzą odpowiednie zarządzenia.

O ile chodzi o niemieckie ekspedycje towarowe, to analogiczne zarządzenia wydaje równocześnie Reichsbahndirektion Breslau.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 15.VII. 1936 r. Nr F. D. II. 64/22.

Nr F. D. III. 94/6/37.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27, tel. 522.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p., tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa nr 95903. 12.I.38. 8400.